PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVI Nr. 10725 Prima ediţie | Sîmbătă 12 februarie 1977 | 6 PAGINI — 30 BANI

Preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu vor face o vizită oficială de prietenie în Republica Coasta de Fildeş

Preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu vor efectua o vizită oficială de prietenie în Republica Coasta de Fildeş, la invitaţia preşedintelui Felix Houphouet-Boigny şi a doamnei Marie Therese Houphouet-Boigny, în ultima parte a lunii februarie şi începutul lunii martie 1977.

Proiectarea – în faţa unui permanent examen:

COSTURI REDUSE, EFICIENŢĂ SPORITĂ

Preocupări, rezultate, propuneri privind construcţiile şi tehnologiile noilor investiţii din industria chimică

Prin rezultatele din ultimul timp, prin munca de zi cu zi, lucrătorii Institutului de inginerie tehnologică şi proiectări pentru industria chimică (I.I.T.P.I.C.) din Bucureşti dovedesc că sînt puternic angajaţi în înfăptuirea sarcinilor stabilite de conducerea partidului privind reducerea consumurilor materiale şi a costurilor investiţiilor. Aici, punîndu-se la temelia întregii munci de concepţie **indicaţiile preţioase date de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Plenara Comitetului Central din 2—3 noiembrie 1976 şi la consfătuirile de lucru de la C.C. al P.C.R. din anul trecut**, s-a desfăşurat şi se desfăşoară o susţinută activitate pentru stabilirea unor soluţii tehnologice şi constructive noi, mai raţionale, mai economice sub aspectul consumului de materiale, de natură să asigure reducerea costurilor lucrărilor la obiectivele de investiţii din industria chimică.

Pînă în prezent, după cum ni s-a spus, în institutul bucureştean **au fost supuse unei riguroase analize documentaţiile tehnico-economice pentru un număr de 150 obiective.** Să ne oprim asupra unuia dintre ele. Este vorba de Combinatul petrochimic din Năvodari.

Mai întîi, cîteva precizări : noul combinat petrochimic se construieşte pe un teren impropriu pentru agricultură, înconjurat din trei părţi de apele Mării Negre şi lacurilor Taşaul şi Corbu. Sînt lucrări de mare amploare, care nu au mai fost realizate pînă acum în asemenea condiţii. În plus, nici literatura de specialitate nu oferea date pentru elucidarea numeroaselor probleme pe care le ridică construirea acestui obiectiv. Cum s-a procedat practic pentru reducerea costurilor lucrărilor de aici ?

Caracteristic pentru întreaga activitate de revizuire a documentaţiilor tehnico-economice a fost **conlucrarea strînsă, la faţa locului, dintre proiectanţi, constructori şi cadre de specialitate din învăţămîntul superior, contribuţia proprie, originală, de idei şi soluţii tehnice a tuturor acestor factori la elaborarea noilor proiecte.** Proiectele iniţiale prevedeau o fundaţie stabilizată cu piloţi. Adică, o soluţie tradiţională, care impunea un consum imens de ciment şi fier-beton, o cale bătătorită care presupunea o muncă de rutină şi un efort scăzut de concepţie. Pentru găsirea unor procedee tehnice mai ieftine, în vederea executării acestor lucrări deosebit de importante au fost necesare zile şi nopţi de căutări, de calcule şi încercări. Practic, şantierul devenise locul unui vast laborator : proiectanţi, profesori universitari şi constructori au desfăşurat împreună o intensă activitate de cercetare ştiinţifică. A fost o perioadă de muncă rodnică, la capătul căreia s-a definitivat nou procedeu de fundare, mult mai eficient. Mai exact, **faţă de prevederile iniţiale din proiect, numărul piloţilor se reduce cu 30 mii bucăţi, adică nu se vor mai îngropa 15 mii tone de ciment şi 4 mii tone de oţel-beton.**

Dar, cum arătam mai înainte, prin filtrul unui sever şi exigent examen au trecut proiectele pentru 150 de capacităţi care se vor construi în cincinal în industria chimică. Iată efectele acestei acţiuni pe planul creşterii eficienţei economice : **reducerea cu 2,8 miliarde lei a cheltuielilor la lucrările de construcţii-montaj, valoare care se concretizează în economii de 125 mii tone ciment, 30 mii tone oţel-beton, profile laminate şi tablă, 36 mii piloţi din beton armat, 10 mii tone conducte pentru fluide chimice şi termice.** Totodată, s-au micşorat numărul podurilor rulante cu 23 la sută, iar suprafeţele construite cu 65 mii metri pătraţi.

Soluţiile moderne — rod al gîndirii novatoare

— Rezultatele obţinute în ultimele luni, ne spunea inginerul **FLOREA ILIESCU**, constituie un început bun. Sîntem preocupaţi, în continuare, de găsirea şi valorificarea celor mai potrivite metode de muncă, pentru a situa activitatea de concepţie pe adevăratele ei coordonate : gîndire novatoare, îndrăzneaţă, bazată pe o cunoaştere profundă a condiţiilor concrete de la fiecare obiectiv de investiţii, corelată cu spiritul de economicitate în alegerea soluţiilor tehnologice şi constructive.

Să urmărim cum promovează examenul eficienţei noilor proiecte, să vedem mijloacele concrete care asigură succesul.

— O primă categorie de preocupări, ne relata inginerul **CONSTANTIN SĂNĂTESCU**, vizează introducerea în proiecte a soluţiilor tehnologice şi constructive moderne, a materialelor de construcţie uşoare, mai ieftine.

În ce s-au concretizat aceste preocupări ?

● **Înlocuirea acoperişurilor şi închiderilor grele cu elemente uşoare din azbopan şi profilit.** Aşa s-a procedat la centralele termice ale instalaţiilor de furfurol de la Slobozia şi Segarcea, staţiile de compresoare pentru amoniac şi uree de la combinatele chimice de la Arad, Slobozia, Bacău, la Fabrica de oxigen din Tulcea ş.a. Eficienţa : **o reducere a consumului de oţel pentru această categorie de lucrări, în medie, cu 30 la sută.**

● **Redimensionarea turnurilor de răcire** — lucrări care necesita mari consumuri de manoperă, ciment, oţel. Soluţia nouă prevede micşorarea cotelor turnurilor şi folosirea, în locul betonului, a azbocimentului.

● **Eliminarea dublelor alimentări termice şi tehnologice.** Această măsură duce la **reducerea cu 10 la sută, în medie, a necesarului de conducte din oţel şi beton.**

● **Simplificarea instalaţiilor tehnologice.** Bunăoară, la fabricile de acid sulfuric, prin înlocuirea suflantelor duble cu altele simple, **valoarea investiţiilor se reduce cu aproape 10 la sută.**

● **Utilizarea resurselor locale de materiale.** De pildă, prin adoptarea soluţiei de imprejmuire a parcurilor de rezervoare cu diguri din pămînt, în locul celor din beton armat,

Anchetă realizată de
Dan CONSTANTIN
Ilie ŞTEFAN

(Continuare în pag. a II-a)

PRIMIRI LA TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele „Clubului de la Roma"

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Republicii Socialiste România, a primit, vineri dimineaţa, pe dr. Aurelio Peccei, preşedintele „Clubului de la Roma", aflat în vizită în ţara noastră.

A fost de faţă Mircea Maliţa, consilier al preşedintelui Republicii Socialiste România.

Oaspetele a adresat preşedintelui Nicolae Ceauşescu calde mulţumiri pentru onoarea de a fi primit, pentru ocazia ce i s-a oferit de a vizita din nou România. Preşedintele „Clubului de la Roma" — asociaţie care reuneşte economişti de vază, oameni de ştiinţă, publicişti — a exprimat şefului statului român, din partea sa şi a membrilor organizaţiei, aprecierea deosebită şi înalta consideraţie pentru contribuţia majoră pe care România, personal preşedintele Nicolae Ceauşescu, o aduc la soluţionarea marilor probleme care confruntă astăzi omenirea, în spiritul unui nou şi autentic umanism, la fundamentarea ştiinţifică şi instituirea noii ordini economice şi politice internaţionale.

În timpul convorbirii a fost evidenţiat faptul că, în zilele noastre, cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale sînt preocupate de soluţionarea grabnică a unor probleme vitale, ca lichidarea subdezvoltării, înfăptuirea dezarmării, aşezarea relaţiilor economice şi politice dintre state pe baze noi, de deplină echitate.

Preşedintele Republicii Socialiste România a subliniat necesitatea ca toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, să participe activ la rezolvarea marilor probleme ale omenirii, relevînd, totodată, însemnătatea colaborării dintre economişti, alţi oameni de ştiinţă, în lupta pentru promovarea noii ordini economice şi politice în interesul tuturor popoarelor, al cauzei generale a păcii şi progresului social.

Întrevederea a decurs într-o atmosferă cordială.

Ambasadorul Republicii Democrate Germane

Vineri după-amiază, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a primit pe Hans Voss, ambasadorul Republicii Democrate Germane la Bucureşti, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească.

EXIGENŢELE CODULUI ETIC

PAGINA A III-A

O „operativă" obişnuită pentru echipa lui Tudor Constantin de la secţia cazangerie a întreprinderii bucureştene „Griviţa roşie"
Foto : S. Cristian

Instituţiile de spectacole artistice în Festivalul „Cîntarea României"

Contactul vitalizant al artistului cu viaţa

Interviu cu **Radu BELIGAN**, directorul Teatrului Naţional

Consemnam în ziarul nostru, cu două luni în urmă, reuşita unei manifestări comune a artiştilor Teatrului Naţional şi a amatorilor de la întreprinderea „23 August". De atunci, prima scenă a ţării a mai făcut să răsune şi numeroase alte „acorduri la «Cîntarea României»" — contribuţia ei fiind apreciabilă nu doar sub raport cantitativ, ci şi, în mod deosebit, calitativ. Sub semnul valorii stau desigur forţele actoricesti antrenate — dintre care amintim, de exemplu, numele lui Radu Beligan, al Silviei Popovici, ale lui Mircea Albulescu şi Victor Moldovan, ale Elenei Sereda, Adelei Mărculescu sau Traian Stănescu.

Ne-am adresat directorului Teatrului Naţional, artistul poporului Radu Beligan, rugîndu-l să releve şi alte aspecte ale programului colectivului pe care-l conduce.

— Ar trebui să încep cu unele acţiuni importante : acelea de a cunoaşte mai bine viaţa, aşa cum se desfăşoară ea în interiorul colectivelor de muncă ; acelea de a cunoaşte munca şi creaţia productivă a oamenilor a căror afirmare „scenică" urmează să o sprijinim. Vizitele în întreprinderi, şcoli, discuţiile purtate la locurile de muncă sau după vizionările unor spectacole au favorizat o cunoaştere superioară, au creat terenul unei noi preţuiri reciproce. Or, tocmai acest **contact uman** deosebit de intens, impresia puternică pe care ne-a produs-o au generat, în chip firesc, aspiraţia de a respinge modalităţi de colaborare formale, rutiniere **şi de a interveni creator, de a face lucruri noi, valoroase, inedite sub raport artistic şi în care comunicarea artă-viaţă concretă să fie deosebit de accentuată.**

Sub acest semn aş pune cele mai bune dintre manifestările din Capitală, ca şi munca actorilor noştri cu formaţiile de amatori din judeţele Teleorman şi Dîmboviţa, pe care le patronăm. Mai concret, cu titlu de exemplu : atunci cînd au fost chemaţi la întreprinderea de calculatoare ca să sprijine activitatea artistică, actorii noştri nu s-au mulţumit să identifice doar talente, ci şi probleme care puteau constitui substanţa dramatică a repertoriului amatorilor. Ei au stimulat, invitînd un dramaturg, pe Dumitru Drăgan, scrierea unei bune piese într-un act — lucrare inspirată din frămîntările muncii, apţă să implice oamenii în meditaţia şi dezbaterea problemelor contemporane. La fel am procedat şi în alte părţi, favorizînd apariţia unor piese poliţiste („Dosarul cazului Ralu"), a unor poeme epice sau lirice. Scenariul în versuri al spectacolului Naţionalului, în colaborare cu sectorul 1, aparţine unui dotat şi cultivat proiectant de la un institut de cercetări şi proiectări — Serghie Grubeanu. Un alt coleg al nostru, căruia i-a revenit sarcina stimulării activităţii culturale pe platforma Pipera, a creat inspirate emisiuni pentru staţiile de amplificare.

Toate aceste activităţi, inclusiv „Cercul de prieteni ai Teatrului Naţional", care include 46 de licee şi, bineînţeles, numeroasele spectacole urmate de discuţii, mi se par importante şi în sine, dar şi prin aceea că ne ajută să ne apropiem de sute şi mii

Natalia STANCU-ATANASIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Economie de energie electrică

În cadrul Întreprinderii de reţele electrice Piteşti s-a economisit, în prima lună a anului, o cantitate de energie electrică însumînd 230 000 kilowaţi-oră, echivalentul consumului lunar din 2 000 apartamente. Succesul se datorează raţionalizării consumului de energie electrică de către întreprindere şi unii beneficiari. În unitate dă bune rezultate trecerea la tensiuni superioare a unor linii de transport şi distribuţie a energiei electrice. Dintre beneficiarii gospodari se distinge Întreprinderea mecanică din Cîmpulung, care în ianuarie a economisit o cantitate de energie echivalentă cu consumul dintr-o zi al întregii uzine, prin măsuri ca funcţionarea utilajelor în regim optim şi raţionalizarea iluminatului în unitate. (Gheorghe Cîrstea).

Timpul trece, faptele rămîn

Discuţie despre timp cu Mircea Roibu, tehnicianul de la Şantierul naval din Galaţi care, împreună cu o mînă de oameni orgolioşi şi îndrăzneţi, şi-a cîştigat meritul de făuritor al elicelor româneşti de vapoare. „Nu prea avem timp să ne gîndim la timp, glumeşte dînsul. Decît atunci, cînd ne iese bine ce ne-am pus în gînd. Am dus treaba la bun sfîrşit ? Ei bine, să socotim cît timp ne-a luat reuşita aceea". „Şi care a fost ultima operaţie... contabilă de acest fel ?" „Un jubileu : elicea românească de vapoare cu numărul rotund — 5 000. Ne-am mirat şi noi, cu bucurie : cum, a trecut atîta timp şi am turnat 5 000 de elice ? Da, a trecut.

PICĂTURA DE CERNEALĂ

De la elicele de şalupe, de remorchere, de motonave, de cargouri, pînă la mineralierul de 55 000 tdw., într-adevăr, a trecut timp. După care ne-am încurajat : timpul trece, elicele rămîn".

Şi, pornind de la remarca lui Mircea Roibu potrivit căreia de timp îşi aduce aminte doar „cînd ne iese bine ce ne-am pus în gînd", stăruim şi asupra altor motive de împrospătare a memoriei. Cam în zilele cînd creatorii elicelor româneşti sărbătoreau jubileul amintit, furnaliştii din vatra siderurgică a Galaţilor — mai exact cei de la furnalul nr. 4, furnalul tineretului — elaborau o şarjă ce întregea şi ea o cifră rotundă : 1 000 000 tone. Iar cu puţin timp mai înainte, tot aici, un laminor împlinea zece ani de producţie. Timp în care s-au produs atîtea sleburi încît acestea, puse cap la cap, ar acoperi distanţa Bucureşti—Iaşi Şi tot în perioada aceea a absolvit şcoala prima promoţie de marinari pentru flota noastră comercială. Şi tot atunci...

Cum spunea interlocutorul nostru ? „Timpul trece, elicele rămîn". Da. Măsura timpului nostru o dau faptele. Faptele care rămîn, singurele în stare să proiecteze adevărata dimensiune morală a omului de azi, autorul tuturor ctitoriilor noastre socialiste.

Ilie TANASACHE

1907 De la primăvara zăpezilor însîngerate la primăvara agriculturii româneşti 1977

PROBLEMA AGRARĂ ÎN ROMÂNIA

Aniversarea marilor răscoale ţărăneşti din 1907 impune, desigur, odată cu evocarea cauzelor imediate care le-au generat, o investigaţie mai profundă asupra condiţiilor în care a apărut problema agrară în societatea românească, ca problemă fundamentală a progresului economico-social. Acţiunile întreprinse sau soluţiile preconizate în diferitele etape istorice de către clasele dominante au urmărit, înainte de toate, apărarea intereselor de clasă ale acestora, avînd drept rezultat nu rezolvarea, ci agravarea acestei probleme, nu înlăturarea, ci adîncirea contradicţiilor dintre moşieri şi ţărani. ADEVĂRATA SOLUŢIONARE A PROBLEMEI AGRARE ÎN ROMÂNIA, CORESPUNZĂTOR INTERESELOR VITALE ALE ŢĂRĂNIMII, ALE TUTUROR CELOR CE MUNCESC A AVUT LOC ÎN ANII CE AU URMAT ELIBERĂRII, PRIN ÎNFĂPTUIREA POLITICII PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DE TRANSFORMARE REVOLUŢIONARĂ A SOCIETĂŢII ŞI EDIFICARE A ORÎNDUIRII SOCIALISTE.

Cu prilejul aniversării a 70 de ani de la răscoalele din 1907, „Scînteia" îşi propune să înfăţişeze, printr-o suită de articole, unele caracteristici ale evoluţiei problemei agrare în România în diferite perioade ale dezvoltării noastre istorice pînă la deplina ei soluţionare în anii socialismului.

Publicăm în numărul de faţă primul dintre aceste articole.

1. Din perioada iobăgiei

În ţările române, relaţiile agrare feudale şi sistemul de proprietate funciară au apărut pe ruinele vechilor comunităţi obşteşti, cînd căpeteniile acestora s-au transformat în clasă exploatatoare. **În procesul dezvoltării istorice, stăpînii feudali au reuşit să aservească o bună parte a ţărănimii, s-o transforme în instrument de muncă şi, în final, s-o lege de moşiile pe care se afla aşezată.** Ţăranii aserviţi, denumiţi **români** sau **vecini** în Ţara Românească şi Moldova, şi **iobagi** în Transilvania, erau total dependenţi faţă de stăpînul feudal pe domeniul căruia îşi aveau locuinţa şi lotul agricol, fiind constrînşi să execute în folosul acestuia o serie de prestaţii în muncă, în produse şi în bani.

În caz că părăsea moşia, îşi schimba ocupaţia sau îşi stabilea alt domiciliu, îndeosebi la oraşe, fără consimţămîntul stăpînului feudal, ţăranul iobag era urmărit de cetele de gonaci ale seniorului, prins şi readus cu forţa pe moşie. Era apoi judecat şi pedepsit conform bunului plac al stăpînului feudal, fiind total la discreţia acestuia, fără ca vreo instanţă a statului să poată interveni.

Cît timp economia agrară a păstrat un caracter natural, satisfacerea subzistenţei ţăranului şerb şi a feudalului constituia principalul mobil al producţiei. Chiar şi în aceste împrejurări, relaţiile dintre ţăranii şerbi şi feudali se caracterizau printr-un profund antagonism.

Pe măsura dezvoltării economiei de schimb, exigenţele unei producţii agricole sporite pentru piaţa internă şi externă i-au determinat pe feudali să intensifice exploatarea ţărănimii. În goană după forţă de muncă, boierimea a sporit presiunea asupra ţărănimii libere — moşnenii şi răzeşii, care, pe diferite căi, au fost astfel şi ei deposedaţi de pămînturile lor, mulţi devenind şerbi. **Ţărănimea în ansamblu era supusă la aspre constrîngeri, îndeosebi prin intermediul unor măsuri administrative, spre a executa în folosul feudalului mai multă muncă, a preda mai multe produse drept dijmă de pe micile loturi deţinute în folosinţă, a plăti sume de bani mai mari în contul acestora, a efectua transporturi cu carele şi diferite alte munci pe domeniul seniorial.** Totodată, ţărănimea era obligată să **furnizeze principalele resurse băneşti ale vistieriei statului — în folosul** unui aparat administrativ îndreptat, practic, împotriva ei, să suporte plata tributului către Poarta otomană sau întreţinerea unor oşti străine.

Tocmai caracterul apăsător al acestor obligaţii a făcut ca întregul ev mediu românesc să fie străbătut de nenumărate **revolte** şi **răscoale** ţărăneşti. Procesul de aservire deosebit de intens, prestaţiile şi obligaţiile extrem de numeroase i-au determinat pe iobagii din Transilvania să dezlănţuie adevărate **războaie ţărăneşti**, ca acelea din 1437, 1514 sau 1784. În Moldova şi Ţara Românească, frămîntările şi revoltele ţărănimii aservite au fost deseori însoţite de acţiuni ale ţărănimii libere, ale răzeşilor şi moşnenilor, pentru apărarea pămîntului deţinut şi, mai ales, a condiţiei de oameni liberi.

Instaurarea în Principatele române a domniilor fanariote în prima jumătate a secolului al XVIII-lea şi, concomitent, agravarea obligaţiilor materiale faţă de Poarta otomană au determinat înrăutăţirea situaţiei ţărănimii. Domnul nou, numit prin aspră competiţie bănească, venea de la Constantinopol înconjurat de

Dr. Apostol STAN
cercetător ştiinţific principal la Institutul de istorie „N. Iorga"

(Continuare în pag. a IV-a)

Aşa a voit regimul burghezo-moşieresc să „soluţioneze" problema agrară...

LA AMBALAJE ŞI TRANSPORT

soluţii mai economice, consumuri materiale mai reduse, tehnologii superioare

Imagini din expoziţia de la Piaţa Scînteii vizitată de secretarul general al partidului

După cum este cunoscut, valoarea ambalajelor are o pondere destul de însemnată în cheltuielile la 1 000 de lei producţie-marfă. Tocmai de aceea — aşa cum sublinia secretarul general al partidului, cu prilejul vizitei de lucru la Complexul expoziţional din Piaţa Scînteii, făcute în ziua de 10 februarie a.c. — trebuie depuse eforturi stăruitoare pentru îmbunătăţirea tehnologiilor de fabricaţie şi reducerea consumului de materiale în producţia lor, pentru înlocuirea lemnului şi metalului cu mase plastice, în toate cazurile în care condiţiile de manipulare permit acest lucru ş.a. Rezervele în acest domeniu sînt substanţiale. Se apreciază că, prin măsurile aplicate pînă în prezent, NUMAI ÎN ACEST AN SE VA OBŢINE O REDUCERE CU APROAPE 18 LA SUTĂ A COSTULUI AMBALAJELOR, URMIND CA LA SFIRŞITUL ACESTUI CINCINAL ACŢIUNEA SĂ SE SOLDEZE CU O ECONOMIE DE PESTE OPT MILIARDE ŞI JUMĂTATE DE LEI. Iată, în grupajul de faţă, cîteva imagini şi comparaţii prezentate în expoziţia din Piaţa Scînteii, care ilustrează convingător eficienţa preocupărilor pentru înnoire şi modernizare, pentru aplicarea de soluţii noi, mai ieftine, în domeniul producţiei de ambalaje şi al sistemelor de ambalare şi transport ale mărfurilor.

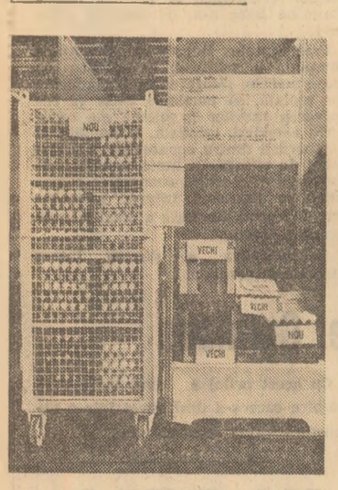

CONTEINER DIN METAL PENTRU TRANSPORTUL OUĂLOR — fotografia din stînga. El înlocuieşte 12 lăzi din plăci fibrolemnoase. În vechea soluţie se transporta o greutate de 19 kg, în conteiner — 1 179 kg. Cu conteinerul se pot efectua 300 circulaţie de transport, în loc de numai 3 cu lăzile.

UN AMBALAJ NOU — fotografia din dreapta — care înlocuieşte lăzile din lemn la ambalajul şi transportul borcanelor. Esenţial este că, PRIN NOUA SOLUŢIE, CONSUMUL DE LEMN SCADE SUBSTANŢIAL, FOLOSINDU-SE FOLIA DE POLIETILENĂ. Pe lîngă aceasta, în cazul înlocuirii legăturilor de sîrmă prin infoliere, se reduce consumul de sîrmă cu 280 tone pe an.

Tot PRIN UTILIZAREA FOLIEI DE POLIETILENĂ S-AU ÎMBUNĂTĂŢIT RADICAL AMBALAJUL ŞI TRANSPORTUL BOBINELOR DIN FIRE DE BUMBAC, renunţîndu-se la folosirea lăzilor din lemn. Se elimină, deci, aproape în totalitate consumul de masă lemnoasă, asigurîndu-se nu numai obţinerea de importante economii de materiale, ci şi protejarea bobinelor în condiţii bune.

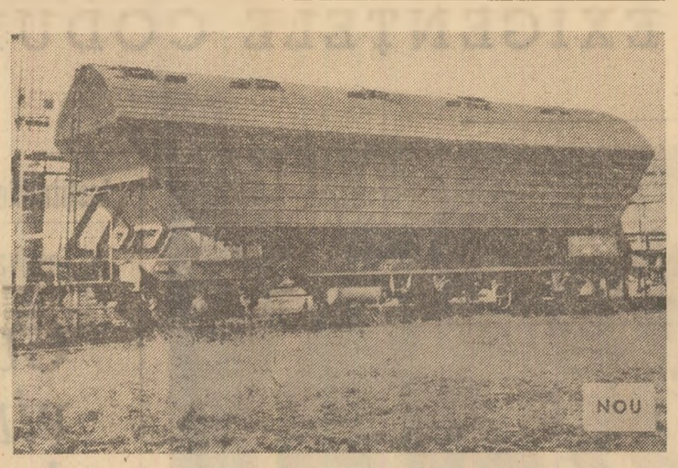

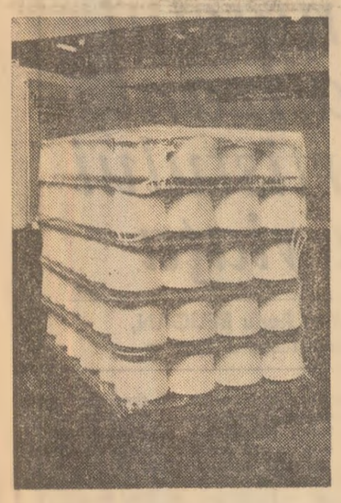

TRANSPORTUL DE NEGRU DE FUM ÎN VRAC CU NOUL VAGON BUNCĂR, în locul transportului cu saci de hîrtie sau polietilenă. Pe ani, se obţin următoarele ECONOMII DE HÎRTIE, ÎN TONE: în 1977 — 445, 1978 — 445, 1979 — 708, 1980 — 1 345. În total, pe aceiaşi ani, VALOAREA ECONOMIILOR SE RIDICĂ LA 5 084 000 LEI, 5 084 000 LEI, 8 210 000 LEI şi 15 372 000 LEI. Sînt realizări deosebite care urmează să fie înregistrate chiar din acest an în industria chimică, prin adoptarea acestui procedeu modern de transport. Dar nu sînt singulare. La TRANSPORTUL ÎN VRAC DE PRODUSE CHIMICE PULVERULENTE, CU UN NOU TIP DE VAGON, economiile se ridică — în anii amintiţi — la: 19 045 000 lei, 33 885 000 lei, 92 110 000 lei şi 221 715 000 lei.

CONFERINŢE PENTRU DĂRI DE SEAMĂ ŞI ALEGERI ÎN ORGANIZAŢIILE DE PARTID

DEZVOLTAREA ROLULUI DE CONDUCĂTOR POLITIC AL ORGANIZAŢIEI DE PARTID — chezăşia îmbunătăţirii activităţii economice

- **Forţă motrice în promovarea noului, în soluţionarea problemelor esenţiale ale colectivului**
- **Fiecare comunist – exemplu înaintat**
- **Dreptul de control – exercitat competent şi permanent**
- **Întărirea rolului conducător presupune întărirea continuă a vieţii interne de partid**

În spiritul Congresului al XI-lea, în lumina indicaţiilor date de conducerea partidului cu nenumărate prilejuri, **afirmarea continuă a rolului conducător al organizaţiei de partid la fiecare loc de muncă** reprezintă chezăşia realizării exemplare a sarcinilor ce revin fiecărui colectiv, fiecărui comunist în frontul larg al construcţiei noastre socialiste. **Cum poate fi continuu consolidat acest rol conducător?** Pornind de la această întrebare, recenta conferinţă de dare de seamă şi alegeri a comuniştilor de la uzina de cauciuc a Combinatului petrochimic Borzeşti a încercat să găsească răspunsuri potrivite, să identifice căile cele mai eficiente pentru perfecţionarea activităţii pe acest tărîm.

A încercat. Cum s-a reuşit?

...Una din premisele importante pentru afirmarea şi întărirea permanentă a **rolului conducător al organizaţiei de partid o constituie preocuparea şi capacitatea de a aborda politic problemele fundamentale cu care se confruntă colectivul** în activitatea de zi cu zi. Aşa cum ne spunea înainte de conferinţă directorul combinatului, tovarăşul inginer Zamfir Stancu, în această uzină — pilon de bază nu numai al Combinatului petrochimic Borzeşti, ci al întregii noastre industrii de cauciuc — dialogul cotidian ce-l poartă omul cu maşina, cu instalaţia la care lucrează, cu producţia deci, dialogul om-conştiinţă şi om-om ridică probleme pe cît de complexe, pe atît de importante.

Desigur, **exercitarea şi întărirea rolului conducător al organizaţiei de partid se afirmă, în primul rînd, prin capacitatea de a urmări problemele de ordin esenţial ale colectivului, de a le situa în mod permanent în centrul atenţiei, de a se preocupa de soluţionarea lor justă şi promptă, de a acţiona ca adevărată centrală motrice a progresului activităţii, de a fi mereu în fruntea noului.** Care sînt aici aspectele cele mai stringente? Este vorba, în primul rînd, de ceea ce frămîntă şi preocupă cel mai mult întregul colectiv: neîndeplinirea planului de producţie la toţi indicatorii în primul an al cincinalului. Din pricina unor cauze obiective, dar şi a unor manifestări de indisciplină în producţie, cu toate că unele secţii au reuşit mari depăşiri, pe ansamblul uzinei planul n-a fost îndeplinit. Bineînţeles, darea de seamă prezentată conferinţei de către secretarul comitetului de partid — tovarăşul Gheorghe Popa, reales apoi în această muncă de răspundere — a desprins unele cauze şi implicaţii ale acestei stări de fapt, insistînd asupra modului în care cele 22 organizaţii de bază au acţionat, dar mai cu seamă trebuie să acţioneze de-acum înainte, pentru: sporirea simţitoare a eficienţei economice prin reducerea consumurilor de ţiţei şi gaze naturale, prin creşterea productivităţii; mai buna utilizare a timpului de lucru; întărirea supravegherii instalaţiilor şi respectarea riguroasă a normelor de protecţie şi securitate a muncii; îmbunătăţirea în continuare a calităţii cauciucului produs.

Conferinţa a subliniat limpede că, **pentru ca organizaţia de partid să-şi poată spori rolul conducător, rolul educator şi mobilizator, comuniştii trebuie să fie, cu toţii şi fiecare în parte, adevărate exemple înaintate** la locul de producţie şi în activitatea politico-educativă de influenţare a celorlalţi oameni ai muncii. S-a apreciat că la uzina de cauciuc, cei mai mulţi comunişti se afirmă ca asemenea exemple. Conferinţa a criticat faptul că sînt încă membri de partid care nu se afirmă ca fruntaşi în producţie, care comit abateri de la disciplina în muncă ori de la codul etic — îndeosebi în organizaţiile de bază de la stiren-polistiren, automatizare şi cauciuc. De asemenea, probleme acute se ridică în legătură cu calificarea, disciplina şi comportarea tinerilor. De aceea, rezumăm aici o propunere interesantă privind mai buna organizare a muncii politice de la om la om: întrucît în uzină sînt tot atîţia comunişti cît şi utecişti, dacă fiecare comunist ar fi el însuşi model şi ar ajuta cîte un tînăr să se comporte la fel, problema s-ar rezolva definitiv, spre binele producţiei şi al oamenilor.

Afirmarea şi întărirea rolului conducător al organizaţiei de partid presupune totodată — s-a subliniat în conferinţă — **exercitarea competentă şi permanentă a dreptului de control.** După cum a reieşit, organizaţia de partid a uzinei, o organizaţie puternică nu numai prin numărul mare de membri (peste 1 000), dar şi **prin forţa politică a acţiunilor** sale, acţionează cu succes în această privinţă. În ceea ce priveşte producţia — pe lîngă prezenţa activă a reprezentantului organului de partid în formele de conducere instituţionalizate ale secţiilor şi uzinei, s-au încetăţenit şi alte forme: directorul face parte din organizaţia de partid de la secţia fenol, o secţie foarte importantă şi cu probleme; inginerii din fiecare secţie fac parte din organizaţii de bază diferite pentru a putea întări acolo munca şi a da seama în faţa biroului; toţi şefii de compartimente prezintă periodic informări asupra activităţii lor în faţa adunării generale sau a organului de partid. În ceea ce priveşte activitatea de partid — **pe ordinea de zi a tuturor plenarelor de comitet şi a majorităţii adunărilor generale figurează, nelipsit, punctul: „Modul cum au fost îndeplinite hotărîrile proprii şi indicaţiile organelor superioare de partid".** Conferinţa a subliniat însă necesitatea întăririi în continuare a controlului. Dar recomandări concrete nu prea a făcut în acest sens.

Pornind de la principiul că **rolul conducător al organizaţiei de partid este un rol politic, că problemele producţiei şi ale oamenilor trebuie abordate prin prisma muncii politico-educative** — altfel organizaţia de partid şi-ar estompa rolul de conducător politic şi s-ar transforma în dispecerat economic — darea de seamă şi-a propus să analizeze modul în care au muncit în acest sens organizaţiile de bază, comitetul de partid, şi să contureze unele concluzii şi direcţii pentru viitor. Intenţia însă n-a fost finalizată pe deplin — ceea ce a determinat pe tovarăşul Ioan Intze, secretar al Comitetului de partid al municipiului Gheorghe Gheorghiu-Dej, să invite pe cei 178 de comunişti delegaţi la conferinţă să-şi formuleze opinia în mod critic şi autocritic, să facă propuneri constructive. Discuţiile ce au urmat au acordat prioritate problemei problemelor — îndeplinirea sarcinilor de plan şi recuperarea restanţelor. Dar, din păcate, au avut o tentă tehnico-administrativă, au neglijat să privească îmbunătăţirea situaţiei prin prisma aportului organizaţiei de partid ca **element-motor** în mobilizarea tuturor oamenilor muncii, nereuşind în acest sens nici măcar cît reuşise darea de seamă. Au luat cuvîntul 10 comunişti, toţi cu munci de răspundere în organizaţiile de bază ori în comitetul de partid; toţi s-au referit la aspectele producţiei — ceea ce, evident, era firesc şi necesar — dar nu mai puţin de 7 dintre vorbitori au discutat exclusiv probleme de producţie, adesea abordînd amănunte de ordin secundar, fără să pomenească măcar de munca politico-educativă sau de organizaţia de partid. Ascultîndu-i, aveam impresia că ne aflam într-o „operativă" de producţie. Numai doi vorbitori, tovarăşii Florin Costin şi Nicolae Tonoiu, directorul uzinei de cauciuc, au discutat de pe poziţia răspunderii comuniste, a **activistului politic.**

În aceste condiţii, aspectele complexe ale **vieţii interne — a cărei bună planificare şi desfăşurare prezintă o importanţă primordială pentru afirmarea şi întărirea rolului conducător al organizaţiei de partid** — au fost tratate în treacăt sau chiar neglijate. S-a vorbit prea puţin despre calitatea şi eficienţa adunărilor generale, despre învăţămîntul politico-ideologic sau propaganda vizuală, nu s-a vorbit deloc despre rolul activului de partid. În consecinţă, nici hotărîrea adoptată de conferinţă — cu toate că a prevăzut cîteva măsuri binevenite — n-a putut fi atît de cuprinzătoare şi constructivă pe cît era necesar. Edificator pentru generalităţile ce le cuprinde: din cele 13 puncte înserate, 11 au înscris drept termen de îndeplinire cuvîntul „lunar", unul „trimestrial", ultimul... „termen permanent!"

În concluziile asupra dezbaterilor, tovarăşul Radu Manoliu, secretar al Comitetului judeţean de partid Bacău, implinind unele din insuficienţele de orientare ale conferinţei, a stăruit îndelung asupra căilor principale prin care organizaţia de partid de la uzina de cauciuc poate, şi trebuie, să-şi afirme şi să-şi întărească rolul său de conducător politic. Preluînd aprecierea că rezultatele uzinei nu sînt pe măsura eforturilor făcute de acest colectiv, subliniem că nici nivelul conferinţei de partid n-a fost pe măsura muncii politice desfăşurate de această organizaţie în general activă. Rămîne să realizeze acest din urmă acord conferinţa de partid pe combinat.

G. MITROI

Costuri reduse, eficienţă sporită

(Urmare din pag. I)

consumul de ciment şi oţel se reduce integral.

În institut au fost elaborate recent 37 de proiecte pentru recuperarea resurselor energetice secundare de pe platformele industriei chimice. Pe această cale, **se prevede economisirea anuală a 19 650 tone combustibil convenţional.** Concomitent, s-au întocmit pentru 41 de obiective bilanţurile energetice, prin aplicarea cărora **se vor economisi peste 90 mii tone combustibil convenţional.**

Stop supradimensionărilor, construcţiilor inutile!

Iată cîteva din modalităţile practice utilizate în vederea reducerii dimensiunilor construcţiilor industriale la obiectivele industriei chimice:

● **Amplasarea unui număr important de instalaţii în aer liber.** Este o soluţie simplă, economicoasă, care nu afectează parametrii de funcţionare ai instalaţiilor, generalizată la casele de pompe şi posturile trafo de la toate investiţiile, folosită la instalaţiile de hidroliză şi distilare a furfurolului. Eficienţa? Bunăoară, prin amplasarea staţiilor generale de condens în aer liber, **costul lucrărilor se reduce la jumătate.**

● **Comasarea unor funcţiuni tehnologice şi realizarea de clădiri monobloc,** metodă folosită cu bune rezultate în vederea ieftinirii investiţiilor la noile obiective de la Slobozia, Segarcea, Băicoi, Tîrnăveni, Bacău ş.a.

● **Reducerea dimensiunilor clădirilor construite.** Analizîndu-se cu mai mult spirit gospodăresc soluţiile iniţiale, noile proiecte pentru staţia de compresie amoniac de la Combinatul de îngrăşăminte chimice din Arad, atelierele AMC şi laboratorul chimic de la combinatul din Bacău prevăd micşorarea substanţială a cotelor noilor clădiri.

● **Creşterea gradului de ocupare a suprafeţelor cu utilaje.** Este o măsură aplicată la toate obiectivele de investiţii din chimie, obţinîndu-se rezultate notabile. Este suficient să amintim că, pe această cale, la Năvodari, **suprafaţa construită a atelierului mecanic a fost redusă cu 10 mii metri pătraţi.**

Sînt direcţii de acţiune care se înscriu pe linia valorificării gîndirii tehnice proprii, în scopul folosirii cu maximă chibzuinţă a mijloacelor materiale şi financiare de care beneficiază industria noastră chimică, pentru dezvoltarea ei în ritm susţinut.

Proiectarea are cuvîntul hotărîtor, dar...

— În ultima vreme — aprecia inginerul **CRISTODOR MANCIU** — au crescut considerabil potenţialul creaţiei originale, calitatea acesteia, ca urmare a perfecţionării cadrelor institutului, dar mai ales a experienţei dobîndite în confruntarea cu problemele actuale de pe şantiere. Ceea ce s-a făcut pînă acum constituie însă doar începutul unei vaste acţiuni de îmbunătăţire radicală a activităţii proiectanţilor noştri. Vom aplica în continuare asemenea măsuri de natură să imprime muncii de concepţie o înaltă responsabilitate, eficienţă superioară, aşa cum ne-a cerut conducerea partidului.

Desigur, în institut există încă rezerve nevalorificate pentru ca fiecare proiect să se înscrie la nivelul eficienţei economice maxime. Dar ca ele să fie fructificate, este necesar, în primul rînd, ca întregul colectiv al institutului să fie permanent animat de dorinţa autodepăşirii. În al doilea rînd, se cere ca, la eforturile proiectanţilor, tehnologilor de aici, să se alinieze şi alţi factori de care depinde realizarea de investiţii cu costuri mai reduse. Tocmai de aceea **supunem atenţiei cîteva probleme care se cer urgent soluţionate,** aşa cum au fost formulate de interlocutorii noştri:

● **În ultima vreme au fost asimilate un mare număr de noi materiale de construcţii. Lipsesc însă prescripţiile tehnice de realizare a ansamblelor constructive din aceste materiale, nu cunoaştem în detaliu caracteristicile lor fizico-mecanice şi comportarea în timp a materialelor.** (Inginer **PETRE BOERENCO**).

● **În multe proiecte s-au introdus soluţii şi tehnologii constructive noi. Fiind executate pentru prima dată, ele nu se regăsesc în normativele de preţuri şi în prescripţiile tehnice actuale.** Din această cauză, de pildă, coloanele din balast care înlocuiesc piloţii din fier-beton apar cu aceleaşi costuri pe şantier, deşi prima soluţie este mult mai ieftină. **Este necesar să fie stabilite norme de execuţie şi indicatori de încadrare pentru noile soluţii.** (Inginer **DAN NICULESCU**).

● **Eliminarea în mare parte a piloţilor din soluţiile de fundare impune, din partea constructorilor, respectarea întocmai a tuturor prevederilor din proiecte, executarea unor lucrări de calitate ireproşabilă.** Neîndeplinirea unor asemenea cerinţe de către constructorii instalaţiei de furfurol de la Slobozia a dus la refacerea pernelor de balast, respectiv, la cheltuieli în plus. **(CONSTANTIN SANĂTESCU).**

● **Tehnologiile noi impun asimilarea în ţară a unor maşini şi utilaje de construcţie.** Între altele, este vorba de maşini de executat coloanele de balast şi piloţii de beton armat turnat prin vibrare, cilindri compactori vibratori şi dispozitive de îndesare prin batere de mare capacitate. (Inginer **GEORGE CÎMPAN**).

Formalismul, nedezvăluirea lipsurilor de fond — „inamicul" măsurilor concrete, realiste, eficiente

Adunarea generală a oamenilor muncii de la I.P.I.L.F. din Topoloveni

Adunarea generală a oamenilor muncii de la Întreprinderea de prelucrare şi industrializare a legumelor şi fructelor (I.P.I.L.F.) din Topoloveni, judeţul Argeş, se apropia de sfîrşit. Dezbaterile se desfăşurau „normal" şi majoritatea celor prezenţi se arătau mulţumiţi. Nimic **nu prevestea... furtuna** care avea să izbucnească tocmai în final. Pînă atunci, directorul întreprinderii a expus darea de seamă pe bază de bilanţ, în care s-a făcut **o analiză critică,** ce părea a fi fără de cusur, a activităţii de producţie şi financiare din anul trecut. Au fost înfăţişate şi unele neajunsuri care s-au manifestat în 1976 în organizarea muncii, anumite încălcări ale tehnologiilor de producţie, fiind nominalizate chiar, **de sus în jos,** persoanele care s-au făcut vinovate de aceste situaţii. Apoi a fost citit programul de măsuri pentru realizarea sarcinilor de plan pe anul acesta.

În mod firesc, democratic, au luat cuvîntul mai mulţi tovarăşi. Vorbitorii — printre care mulţi dintre aceia nominalizaţi în darea de seamă — şi-au evaluat, **critic şi autocritic,** munca, manifestîndu-şi, totodată, hotărîrea de a elimina în acest an toate neajunsurile din activitatea lor. Şi, cum era de aşteptat, **în adunarea generală s-a luat un angajament privind depăşirea substanţială a unor indicatori din planul pe acest an,** lansîndu-se, ad-hoc, şi o chemare la întrecere între colectivele de muncitori, tehnicieni şi ingineri din cele trei schimburi. Cum s-ar spune, totul mergea strună, lăsînd să se întrevadă că este o adunare generală bine pregătită, care îşi va atinge scopul.

Dar, cu puţin timp înainte de a se încheia, adunarea generală a luat o turnură neaşteptată. A vorbit mai întîi directorul **băncii agricole judeţene,** tovarăşul Aurel Ionescu. El a arătat din capul locului că darea de seamă pe bază de bilanţ a consiliului oamenilor muncii a **ocolit unele lipsuri esenţiale din activitatea pe anul trecut,** care au determinat ca, la sfîrşitul anului, întreprinderea să înregistreze o pierdere de mai multe milioane lei. Apoi, **sigur şi** documentat, directorul băncii agricole a arătat că **programul de măsuri** prezentat adunării generale nu dă certitudinea că sarcinile de plan pe anul în curs vor fi realizate integral, în condiţii de eficienţă. **Adunarea generală, aceea adevărată, abia începea.** Ce argumente a adus reprezentantul băncii agricole judeţene?

Întreprinderea din Topoloveni are un sector agricol propriu, format din şase ferme legumicole, care trebuie să asigure circa 90 la sută din necesarul de legume pentru industrializare. Acest sector a adus anul trecut pagube de peste două milioane lei. „Cum va putea fi redresată activitatea din acest sector — întreba directorul băncii agricole — cînd se preconizează ca numai 40 la sută din volumul lucrărilor să fie executate în acord global, **ştiut fiind faptul că, potrivit legii, banca nu poate face plăţi pentru lucrările efectuate în regie?** S-au luat aici angajamente pentru realizarea şi depăşirea producţiei de legume — a continuat vorbitorul. Este un lucru bun, dar care este baza acestor angajamente, cînd prin plan conducerea întreprinderii a prevăzut ca, **din sectorul agricol, să se obţină nu beneficii ci... pierderi de 2,7 milioane lei?".**

În altă ordine de idei, vorbitorul a insistat asupra gravelor neglijenţe existente anul trecut în **ţinerea evidenţei consumurilor de materii prime şi materiale.** Astfel, lucru de neînchipuit într-o întreprindere socialistă de stat, **la nici unul din sortimentele produse nu s-a urmărit costul de fabricaţie.** Ca atare, conducerea întreprinderii s-a lipsit de principalul instrument de lucru pentru controlul permanent al eficienţei activităţii productive. Deci, nu mai surprinde faptul că, la 1 000 lei producţie-marfă, cheltuielile planificate au fost depăşite cu 302 lei.

O întrebare: de ce adunarea generală a oamenilor muncii din această unitate a fost convocată în condiţiile în care planul de producţie şi financiar al întreprinderii pe 1977 nu a fost încă definitivat? Punem această întrebare deoarece lucrurile sînt cît se poate de confuze. Pe de o parte, Centrala de legume şi fructe şi Trustul I.P.I.L.F. au planificat ca, în acest an, întreprinderea să realizeze beneficii de cîteva milioane lei, iar, pe de altă parte, **conducerea întreprinderii nu reuşeşte să echilibreze balanţa de venituri şi cheltuieli.** Cu alte cuvinte, încă din startul acestui an întreprinderea nu are situaţia financiară clarificată definitiv. Nu ne propunem să o lămurim, dar un lucru rămîne cert: unei întreprinderi care, anul trecut, a înregistrat pierderi de milioane de lei, nu-i poţi planifica în anul următor beneficii de cîteva milioane lei **fără o temeinică fundamentare economică şi fără crearea condiţiilor necesare** atingerii acestui obiectiv. Or, se pare că tocmai aceste criterii nu au stat în atenţia centralei şi a trustului de specialitate.

Iată, deci, că directorul băncii agricole a adus în discuţia adunării generale cîteva din problemele spinoase care confruntă întreprinderea. De ce consiliul oamenilor muncii nu a cuprins **aceste chestiuni stringente în darea de seamă** prezentată adunării generale, de ce nu şi-au găsit soluţionarea în programul de măsuri? Modul cum s-a desfăşurat adunarea generală în prima parte a pus în evidenţă o concluzie fără echivoc. Anume: **superficialitatea şi formalismul dovedite de consiliul oamenilor muncii** în analizarea aprofundată a cauzelor care au determinat pierderile din anul trecut şi în găsirea unor soluţii eficiente pentru înlăturarea lor în acest an. Pentru bunul mers al activităţii de producţie **este nevoie de un sprijin substanţial din partea centralei şi a trustului de specialitate.** În acest context, cu atît mai mult surprinde poziţia reprezentantului Trustului I.P.I.L.F., care a onorat adunarea generală mai mult cu prezenţa. „Sfaturile" şi „indicaţiile generale" date în adunare de tovarăşul Gheorghe Stelea, contabilul-şef al Trustului I.P.I.L.F., nu au dovedit altceva decît că a venit complet nepregătit pentru a sprijini concret întreprinderea.

Pe bună dreptate, referindu-se la problemele care se cer să fie grabnic soluţionate, tovarăşul Ilie Dima, secretar al comitetului judeţean de partid, a cerut **centralei şi trustului de specialitate să ajute în mod concret conducerea întreprinderii, mai întîi în organizarea ştiinţifică a procesului de producţie şi, apoi, în domeniul folosirii raţionale a forţei de muncă, pentru întronarea unei discipline ferme la locurile de producţie.** În acest sens, s-a hotărît ca, în cel mai scurt timp, centrala şi trustul de specialitate, împreună cu conducerea întreprinderii, să elaboreze un studiu aprofundat de organizare judicioasă a muncii şi a producţiei în unitate, să prezinte soluţii concrete pentru mecanizarea şi automatizarea unor lucrări şi procese de producţie, care necesită multă forţă de muncă manuală, precum şi pentru fundamentarea temeinică a planului de producţie şi financiar pe acest an.

Toate acestea sînt chestiuni de stringentă actualitate, care se cer să fie grabnic soluţionate. De ce însă au fost aduse în discuţie de un invitat la adunarea generală şi nu, cum era firesc, de consiliul oamenilor muncii? Aceasta este o problemă de fond care, pentru consiliul oamenilor muncii din întreprindere, trebuie să constituie un subiect de profundă analiză critică şi autocritică. Pentru luare-aminte şi pentru curmarea tendinţei de a mişamaliza neajunsurile în viitor!

Aurel PAPADIUC

CONTRASTE

O „epistolă" cu tilc

„Stimată redacţie, trimit această scrisoare cu mari speranţe că voi fi ajutată în soluţionarea urgentă a cererii mele: vreau să mă pensionez. Ce-i drept, unele întreprinderi au fost de acord cu cererea mea. Altele, însă, nu — nu în mod categoric! — şi mă ţin pe lîngă ele. Aşa că mă mai aflu şi eu pe unde pot: la Întreprinderea de armături industriale din fontă şi oţel din Zalău, Şantierul naval Drobeta-Turnu Severin, la Întreprinderea de tractoare şi maşini agricole din Craiova şi prin alte părţi.

De ce ţin aşa de mult la mine? Nu am nevoie de mila nimănui, simt cum mă macină remuşcările pentru modul în care îi răsplătesc pe cei ce mă cocolosesc cu atîta zel. Că aşa sînt eu, capricioasă: bună la suflet cu duşmanii mei şi neîndurătoare cu cei ce mă iubesc. Iată de ce, vă rog ajutaţi-mă să mă pensionez. M-am săturat. Toată ziua, bună ziua, sînt alintată: Risipel în sus. Risipicuţa în jos — gata, trebuie să se termine odată cu răsfăţul! De ce nu îndrăzneşte nimeni să-mi spună deschis pe nume: RISIPA, cu majuscule.

P.S. Cum am învăţat să scriu? Simplu, la un „curs" special: memoriile justificative cu privire la depăşirea consumului normat de metal în întreprinderile de mai sus".

Ştergeţi luminatoarele şi stingeţi becurile!

Aproape o jumătate de milion kWh energie electrică şi-au propus să economisească anul acesta constructorii de maşini din Bocşa. Economii, nu glumă! Pentru aceasta, ei aplică temeinice măsuri tehnice şi organizatorice între care înlocuirea unor instalaţii supradimensionate, evitarea mersului „în gol" al unor maşini şi utilaje ş.a. Dar sursele de economisire nu au fost nici pe departe epuizate. Despre ce este vorba? Se ştie, cea mai bună este lumina naturală din timpul zilei. De ce atunci nu se spală, nu se şterg cît mai des şi mai bine supraluminatoarele spre a se asigura pătrunderea luminii zilei, mai ales în halele mari ale acestei întreprinderi? S-ar evita astfel situaţia ca o mare parte din zi să se consume în hale energie electrică. Numeroase becuri sînt, de asemenea, departe de a fi curate şi asta slăbeşte mult capacitatea lor de iluminare. Se impune, totodată, intensificarea lucrărilor pentru îmbunătăţirea factorului de putere, prin montarea de condensatori electrici pe magistralele de energie electrică ale întreprinderii. Şi atunci, în mod sigur, economiile de energie ar fi şi mai evidente. Ca lumina zilei!

Restanţe pe... rulmenţi

93,7 la sută — iată proporţia de îndeplinire a planului producţiei industriale în anul trecut, de către Întreprinderea de rulmenţi din Alexandria. Restanţă destul de serioasă! Cauzele? În primul rînd, este vorba de numeroase deficienţe interne, legate de organizarea producţiei şi a muncii, respectarea disciplinei tehnologice şi a programului de lucru, asistenţa tehnică. Era firesc — aşa cum a stabilit conducerea partidului — ca în luna ianuarie consiliul oamenilor muncii să întreprindă astfel de măsuri încît situaţia să fie curmată. Adică, concomitent cu realizarea planului să înceapă recuperarea restanţelor din anul trecut. Iată însă că prima lună din '77 a fost încheiată tot... cu restanţe. Oare, aici, la întreprinderea din Alexandria, „tradiţia" rămînerii în urmă merge pe rulmenţi? Cu zeci şi zeci de mii de rulmenţi nu s-a făcut planul. Este decisă conducerea unităţii să înlăture neajunsurile în activitatea productivă? Să lichideze grabnic restanţele şi să revitalizeze tradiţia bunelor rezultate? Cu alte cuvinte, să facă totul ca treaba să meargă realmente ca „pe roate"?

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

O definiție fără cusur cristalizată în

FAPTE, FAPTE, FAPTE...

Ce ne-au răspuns muncitori de la întreprinderea „Republica" din Capitală la întrebarea :

„CUM SE MANIFESTĂ SPIRITUL REVOLUȚIONAR ACUM, ÎN ACESTE ZILE, LA LOCUL DV. DE MUNCĂ ?"

Intrasem pe poarta întreprinderii cu gîndul să pun peste tot aceeași întrebare : „Cum se manifestă la dumneavoastră, acum, în aceste zile spiritul revoluționar ?". Am început de la directorul întreprinderii „Republica" din Capitală. „Dragă tovarășe, a răspuns inginerul Ion Moldovan, sigur că pot să-ți vorbesc despre multe realizări care sînt, direct, o manifestare a spiritului revoluționar. Mai în amănunt însă... Iată, mă preocupă **acum** mecanismul unui record. Zilele trecute, la unul din laminoarele noastre de șase țoli s-a petrecut o schimbare. Pentru prima oară în istoria sa, laminorul a început să producă mai mult de o mie de țevi pe schimb. Rezultat foarte bun. Ce este ciudat însă e că nu știm exact mecanismul. Trebuie să fiți de acord că e obligatoriu să cunoști cauzele unui fenomen chiar și atunci cînd este vorba de un mare succes. Tocmai am trimis acolo serviciul tehnic să cerceteze. Ce-ar putea fi ?"

M-am dus întîi în hala laminorului cu pricina și-am pătruns în cabina maiștrilor. Și repet întrebarea : „Ce înseamnă pentru dumneavoastră spirit revoluționar ?" Cei doi pe care-i aveam în față ședeau aplecați deasupra unei mese. Pe masă se afla un registru. Ei îl citeau ca pe un roman polițist. „O clipă ! — au zis — numai o clipă !" Și au continuat mormăind : „Va să zică a început de joi 3 februarie... Schimbul doi, brigada lui Dobre, 1 014 bucăți. Schimbul trei, brigada lui Ceauș 1 017. Pe pantru, vineri, așa, întoarce foaia, schimbul doi. Dobre, 1 245 de țevi. Schimbul trei. Ceauș, 1 166. A doua zi, pe foaia cealaltă, 5 februarie, schimbul întîi, Tașcă, 1 164. Schimbul doi. Dobre, 1 337. Oho ! Duminică, schimbul doi, Tașcă, 1 402...".

S-au întors spre mine : „Ne iertați, tocmai cercetam încă o dată, că-i foarte important. Voiam să vedem dacă a mers chiar treptat, și așa a mers, de la 1 014 la 1 400..." „Despre spiritul revoluționar..." insist eu. „Păi nu despre asta vorbeam ?..."

Am mers prin întreprindere pînă la sfîrșitul schimbului de dimineață. Acum, la sfîrșit, rememorez. O dominantă : ideea că spirit revoluționar acum înseamnă pentru toți cei cu care am stat de vorbă la „Republica" efortul de a revoluționa ceva în muncă, în procesul de producție. A îmbunătăți, a sparge tiparele, a născoci orice numai să se producă mai mult și mai bine. Simion Sîrbu, secretarul organizației de partid din schimbul întîi, laminorul doi de șase țoli : „Ne zbatem acuma pentru fiecare căpețel de metal. S-a introdus o metodă nouă de debitare a metalului, nu se mai sparge oțelul la o ghilotină, ci se taie exact, prin oxigaz. Capetele țevilor ies perfect, nu se mai aruncă șutaje lungi... Mașina însă trebuie pusă la punct, cît mai repede." Maistrul Nicolae Ceauș, același laminor : „Spirit revoluționar ? Păi, să elimini orice timpi morți, să organizezi munca perfect... Să produci mai mult. Asta facem noi, **acum**." Alături, în secția laminorului unu de șase țoli, inginerul Mihai Sălăjan, șeful secției : „Noi vorbim acum despre revoluție într-un fel foarte concret. Cu rigla de calcul în mînă. De exemplu, mufele pentru racordul țevilor de foraj se fabricau cu toleranțe mari, ca să fie... Toată problema era la mașinile de calibrat. Săptămîni și luni în șir ni s-a «cășunat» pe ele și pînă nu le-am făcut să calibreze în cele mai strînse toleranțe posibile nu ne-am lăsat. Rezultatul : sute de tone de metal economisit pînă acum. Apoi, o întreagă acțiune de reconsiderare a sculelor. Producem acum țevi din oțeluri înalt aliate și dacă foloseam sculele vechi însemna un consum enorm de asemenea scule. De luni de zile, ingineri și maiștri, muncitori cu înaltă calificare muncesc pentru a produce scule noi, rezistente și ușoare, eficiente pentru laminarea acestor țevi..." Și scoate rigla de calcul... „Da, 160 de tone de metal economisit pînă acum. Metal prețios, oțel special". Mi-a explicat că n-a fost simplu. Și din nou... În loc de orice alte definiții teoretice despre contradicția dintre nou și vechi, dintre spiritul novator și spiritul rutinier m-am aflat în fața reprezentării lor practice : sculele în cauză s-au produs în uzină și-au adus mari economii, în pofida împotrivirii birocratice a unora obișnuiți să comande la Roman sau la „23 August" cantități industriale de scule gata învechite. Să renunți la obișnuințe e foarte incomod uneori, chiar dacă obișnuințele acelea te costă de te usucă.

„Noi asta facem: producem!"

De fapt, și fotografiile acestea sînt răspunsuri la întrebarea pe care am pus-o în secțiile întreprinderii „Republica". Spiritul revoluționar, definit prin atitudinile firești ale muncii, ale străduinței. Cu maistrul Clement Chiorsacu, de pildă, n-am izbutit să stau de vorbă, ci doar să-l fotografiez într-o clipă cînd nu se putea desprinde de complicata problemă a montării unui nou utilaj (fotografia din stînga). Tot astfel, maistrul Marin Teodorescu (în dreapta fotografiei din dreapta-sus), alături mereu, cu pricepere și perseverența sa, de oamenii atelierului, n-a avut decît răspunsul : „Noi asta facem !". L-am fotografiat apoi pe muncitorul specialist Marin Dima pe cînd se aplecase deasupra unei noi mașini. Pe care, reparînd-o, o va îmbogăți cu noi calități — așa cum a făcut de zeci și sute de ori (stînga, jos). Aveți apoi alături chipul tehnicianului George Popa, autorul pasionat al multor idei și dispozitive. E o pasiune pentru tehnică ? Și asta, desigur. El spune însă că acesta-i modul său de a se manifesta ca bun comunist.

În secția mecano-energetică. Șeful atelierului de reparații utilaje (sector extrem de important în viața întreprinderii). Îl cheamă Marin Teodorescu și nu e inginer, e maistru. Nu mi-a răspuns direct la întrebare. Nu direct, dar ...la esență : „Eu vă spun ce fac oamenii din atelier. Noi producem... reparații. Nu putem să ne depășim planul. Adică, dacă ni-l depășim e rău. Dar ne-am creat un fond de timp, prin scurtarea reparațiilor. 20 000 de ore. Așa am făcut la reparația capitală, din decembrie, a laminorului doi de șase țoli...". „Ce! cu recordul ?". „Care record ?". „De cîteva zile, laminorul produce mult peste mia de țevi pe fiecare schimb". „Serios ? Nu știam. Înseamnă că băieții au făcut acolo o treabă strașnică..."

Cu multe zile înainte i-au tot dat laminorului tîrcoale. Unde s-a uzat mai tare ? Ce piese de schimb să pregătească ? Ce spații de lucru le-ar trebui în atelier ? Cînd a sosit momentul totul era pregătit, pe jumătate făcut.

„Și ce ar mai fi de făcut ?" — întreb. „Multe. O echipă ia acum în reparație două mașini în paralel, cu un mic decalaj. E o idee practică. Se elimină așteptările pentru remanieri, procurări de piese... În timp ce piesele pentru una sînt la remaniat, se demontează a doua și tot așa...". Cum s-ar numi metoda ? „Nu știu, dar ea a revoluționat, pur și simplu, munca noastră". „Și ce faceți în cele 20 000 de ore ?". „Facem mașini noi, mecanizări... Că inventivi sîntem, nevoie este..."

Mă întorceam la comitetul de partid. Și discutam pe drum cu cel care mă însoțise tot timpul, tehnicianul George Popa. Despre ce ? Despre cîte zile și nopți de căutări și încercări i-au trebuit lui ca să pună la punct un dispozitiv ultrasonic de măsurare a peretilor țevii, pentru tăierea rațională a extremităților...

La comitet, Constantin Giogu, secretarul comitetului de partid pe întreprindere : „Să continuăm discuția. Deci, ca emanație a spiritului revoluționar sînt și alte inițiative și realizări de la noi..." Pe puncte : 1. S-a lansat inițiativa ca fiecare inginer și tehnician să realizeze cel puțin o raționalizare în producție, o lucrare tehnică concretă. S-au realizat 80. Eficiență economică — 8 milioane lei. 2. Teava pentru antene de radio telescopice se aducea din import pe bani grei. Supărați că se chelțuie valută pentru lucruri care s-ar putea face și la noi, mai mulți ingineri, maiștri, muncitori au produs... un atelier. Cu tot inventarul necesar. Care acum produce. 3. La fiecare țeava pentru foraj, cîteva kilograme de oțel economisit numai și numai prin aceea că niște capace de metal, pentru protecție, se fac acum din material plastic.

Am stat și-am scris cu răbdare. Dar lista era prea lungă.

Și-abia în drum spre redacție, rememorînd, mi-am dat seama că, într-o dimineață întreagă de discuții pe tema spiritului revoluționar, nu știu dacă interlocutorii mei au pronunțat de două ori aceste două cuvinte. Da, nu ni s-au oferit cîtuși de puțin, în secțiile întreprinderii, definiții complete, fără cusur. În schimb, interlocutorii noștri au ținut să facă cunoscute faptele lor. În locul definițiilor — fapte, fapte, fapte... „Spirit revoluționar ? Ceea ce facem mai bine, cu răspundere, cu pasiune"...

Fotoreportaj de **Mihai CARANFIL**

„Eu nu semnez, tovarășe director !"

— iată propoziția care, dacă era rostită la vreme, înainte de a porni pe calea încălcării legii, ar fi ferit de compromitere un specialist apreciat

...L-am găsit cu greu. Mi s-a părut că se ascundea. Cînd a apărut, totuși, la locul unde trebuia să ne întîlnim, avea fața puternic congestionată și ochii obosiți, ca ai unui om care plînsese de curînd. Să fie adevărat ?, m-am întrebat înfiorat la acest gînd. Pentru că nu aveam în față un copil, un adolescent, ci un bărbat în toată puterea cuvîntului.

— Spuneți-mi, i-am zis, povestea dumneavoastră...

Zimbind cam forțat, a început prin a-mi arăta că de cînd a fost trecut la furnal a început să se îngrașe. Spunea asta mirat ; fiindcă toată lumea știe ce înseamnă să lucrezi la un furnal în Hunedoara, fie și în calitate de inginer, cum lucrează acum, dar și pentru a aprecia, prin comparație, ce a însemnat pentru el munca de director într-o școală cu 3 200 de elevi, cu aproape 200 de cadre didactice.

— Ce mai „furnal" a fost !

Apoi, deodată, în locul unei istorisiri cursive a tuturor întîmplărilor prin care a trecut, mi-a formulat scurt, ca o explozie, o concluzie a tot ceea ce s-a petrecut, din vina sau fără voia sa ; de fapt, drama sa :

— M-am făcut de **minune**, tovarășe... !

...În sesiunea din iunie 1976, Gh. Șerban, pe atunci director al Liceului industrial din Hunedoara, a îndeplinit și funcția de președinte la o comisie de admitere în respectiva școală. De mulți ani îndeplinea această responsabilitate, și o îndeplinea bine. Prin august s-a prezentat la dînsul o candidată, care i-a spus că a fost nedreptățită și i-a arătat că, datorită unui fals în notarea lucrărilor scrise, în locul ei a intrat o altă fată, mult mai slabă, dar pentru care se făcuse o intervenție. Directorul n-a crezut. Fata a scris la minister, a fost instituită o comisie de anchetă, s-au cercetat lucrările și i s-a dat dreptate. Profesorii (2) au fost destituiți, iar directorul Șerban sancționat cu avertisment. Un semnal că, deși lucrurile mergeau, în general, bine, nu chiar totul era în regulă în școala respectivă. La scurt timp după aceasta, ministerul a primit încă o sesizare. O scrisoare anonimă încărcată de amănunte prin care se reclama însușirea de către Gh. Șerban a unor importante sume de bani în virtutea unor drepturi care existaseră cîndva pentru cei ce îndeplinesc funcția de membri ai comisiilor de admitere și absolvire, dar care încetaseră încă din anul 1972 pentru cadrele didactice cu munca de bază în școală, potrivit precizărilor nr. 100 000 ale Ministerului Educației și Învățămîntului. În plus, menționa anonima, însușirea banilor se făcea și prin înscrierea în C.E.C.-uri a unei destinații **false** : „Concedii de odihnă, T.A.". Altă comisie a pornit în cercetare și, într-adevăr, toate datele se verificau : în 4 ani fuseseră încasați nelegal 16 000 lei (dintre care lui Șerban îi reveniseră 5 001 lei, restul fiind atribuiți altor cadre, inclusiv celor doi directori adjuncți). Tot în actele lui Șerban se mai găsesc cu această ocazie și alte cîteva nereguli financiare : plata a 32 de ore (774 lei) efectuate, dar care intrau în norma didactică a directorului, crescută de la 4 la 5 ore, și un minus la impozit de 490 lei (venituri încasate pentru ore predate la institutul „Traian Vuia").

Ce a urmat se poate ușor bănui. Șerban era un profesor apreciat, un om activ, dovadă și alegerea lui în rîndul membrilor comitetului municipal de partid. Firesc deci, descoperirea făcută de organele de control l-a uluit pe toți. Și, mai ales, i-a mîhnit. Fiindcă nu se făcea „de minune" un individ oarecare, un pișicher pe obrazul căruia se mai pot adăuga și alte rușini de acest fel, fără ca să le simtă usturimea, ci un om care reprezenta, pe planul pedagogiei locale, o adevărată personalitate. Destituirea lui din postul de director și, odată cu aceasta, scoaterea sa totală din rîndul cadrelor didactice, care a urmat potrivit unei decizii a Ministerului Educației și Învățămîntului, nu reprezentau — cum este lesne de înțeles — niște banale și insignifiante sancțiuni, ci aveau semnificația **pierderii unui cadru în care se puseseră nădejdi** ; a unui cadru în care se făcuseră reale investiții (inginer siderurgist de profesie, Gh. Șerban a fost adus în liceu de pe platforma Oțelăriei 1, din postul de adjunct de șef de secție — post foarte mare la Hunedoara ! — și a lucrat ca director 12 ani, creindu-i-se condițiile să-și obțină în acest timp toate gradele didactice).

— Cercetările s-au făcut, sancțiunile s-au dat... ; despre ce să mai discutăm acum ?

— Despre o concluzie, i-am răspuns, pe care n-am văzut-o, din păcate, înscrisă în nici un act al anchetei : despre **modul în care se pot compromite chiar cadre dintre cele mai bune, prin încălcarea legii...**

Pentru că, de fapt, aceasta este, în esență ei, drama lui Gh. Șerban.

Interpretată metodic, trista experiență a fostului director al Liceului industrial siderurgic din Hunedoara dezvăluie un întreg șir de carențe, atît în comportarea unora din jur, cît, mai ales, în comportarea sa. Nu poate, fără îndoială, decît să-ți producă cea mai adîncă amărăciune „metoda" folosită de autorul anonimei, individ care trebuie să se fi aflat în imediata apropiere a directorului și care a avut posibilitatea să cunoască în cele mai mici detalii istoria falsului și a încălcării legii în acest caz. Desigur, este **foarte bine că a făcut această sesizare.** Statul și-a recuperat, ca urmare, prejudiciul ce i se făcuse (toți cei 16 000 lei au fost returnați în cursul anchetei). Sesizarea neregulii trebuia, într-adevăr, să fie făcută. Dar nu poți să nu rămîi cu un gust amar gîndindu-te că ea putea fi făcută mult mai din timp și, îndeosebi, nu poți să nu sesizezi că acela ce în textul anonimei cerea „să se facă, în sfîrșit, dreptate", pare să-l fi urmărit cu intenția anume de a-l surprinde într-un moment cînd suma însușită făcea nu obiectul judecății tovărășești, ci al Codului penal. Sînt mulți de părere că, într-adevăr, „apărătorul dreptății" (chiar dacă a adus un serviciu indiscutabil pentru norma financiară) este, prin mentalitatea lui, asemeni acelor insecte care, cu răbdare răutăcioasă, așteaptă ca victima să facă greșeala capitală și în clipa aceea să-i aplice înțepătura mortală. Nu poți, desigur, să dai ochii cu un asemenea „om drept" fără să ți se facă lehamite, metoda fiind cu totul străină practicilor specifice societății noastre bazate pe omenie, pe responsabilitate tovărășească față de oricare dintre cetățenii țării, și cu atît mai mult față de un tovarăș de muncă. Tot dintre cei „din jur" făceau parte și trei tovarășe — Alaida Radovici, contabil-șef, Doroteea Matei, contabil principal, și Gherghina Zamă, secretar-șef al liceului, care la anchetă au declarat că știau de multă vreme că se comitea o ilegalitate prin retribuirea suplimentară a unor ore ce intrau în norma profesională a lui Gh. Șerban și a tuturor celorlalți ce au încasat acele sume, dar că n-au considerat necesar să sesizeze pe cineva în legătură cu acest fapt. Mai mult : ele însele completau „actele" cu date false și erau primele care le semnau. Iar asta timp de 4 ani ! Una dintre ele, Matei Doroteea, cea care a completat ultimul C.E.C. (1976), declară nici mai mult nici mai puțin că a înscris o destinație nereală pe documentul financiar („concedii" în loc de drepturi pentru plata unei activități profesionale) fiindcă... venise ora cînd era programată la bancă și nu mai avea timp să facă un stat normal. Ca să vezi pînă unde poate merge iresponsabilitatea, și încă la un cadru care lucra în domeniul finanțelor ! Gherghina Zamă spune că a contribuit și ea la întocmirea acelor false, pe motiv că... „se plătise și înainte de venirea ei în școală". Iar contabila-șefă fiindcă... avea teamă de director, care se purta foarte autoritar. Să auzi și să nu crezi !

Insistăm atît asupra acestor amănunte fiindcă pentru toți lucrătorii din domeniul financiar există, după cum se știe, o regulă profesională fundamentală : **să nu lași pe nimeni, sub nici un motiv și indiferent ce responsabilitate ar avea, să se atingă de banii și bunurile statului !**

„Eu nu semnez, tovarășe director !" — iată propoziția care, rostită încă din 1973, măcar de una din cele trei, ar fi făcut ca Gh. Șerban să nu trăiască azi drama omului care s-a făcut „de minune"...

Dar, desigur, problema principală rămîne în toată această istorie problema sa, a directorului însuși. De la începutul anchetei și pînă astăzi el a susținut fără încetare că n-a cunoscut precizările numărul 100 000 ale ministerului. Unul dintre actele dosarului menționează, într-adevăr, că „în școală nu s-a găsit textul acestor precizări și că nici în registrul de documente intrate n-a semnat cineva de luare în primire a unui asemenea document". Tot ca argument în favoarea sa, Gh. Șerban aduce și faptul că din aceeași necunoaștere a legii au încasat bani ilegal inclusiv cei doi directori adjuncți. Ascultînd însă aceste argumente nu poți să nu fii surprins de-a binelea : oare ce se întîmpla în școala aceea ? A fi conducătorul unei instituții înseamnă în primul rînd **a aplica legile statului,** iar ca să le aplici **trebuie să le cunoști.** Cunoașterea legii, inclusiv a precizărilor care apar pe parcurs și pentru care trebuie asigurat un sistem sigur de urmărire, face deci parte din îndatoririle profesionale de bază. Nu numai că pentru Gh. Șerban necunoașterea nu reprezintă o „justificare", dar devine acuzație. La ea se alătură și faptul că în calitate de conducător de instituție **n-a luat măsurile necesare pentru a asigura studierea și cunoașterea detaliată a legilor și prevederilor de către subalternii săi, în primul rînd de către conducerea școlii.** În atribuțiile directorului intră și verificarea periodică a întocmirii corecte, legale, a actelor financiare, iar el declară, cu aceeași viziune „inocentă" asupra muncii administrative, că a semnat C.E.C.-urile completate în mod fals... „fără să citească cu scriseră contabilele pe ele".

— Cine o face ca mine, ca mine să pățească, spunea fostul director Gh. Șerban, în încheierea discuției pe care am avut-o.

Să fie sigur că așa se va întîmpla !

Fiindcă în societatea noastră în posturile de răspundere nu pot fi admiși decît oameni a căror sumă de calități — politice, morale, profesionale, organizatorice etc. — trebuie să constituie un singur tot, din care nu poate fi știrbit nimic. Este suficient ca o singură calitate să pălească pentru ca întregul, știrbit, să nu mai capete girul, încrederea oamenilor.

Atenție deci la lege !

Eugen FLORESCU

P.S. Între tovarășii cu care am discutat la Hunedoara despre „cazul Șerban" sînt și unii, nu puțini, care, socotind firească destituirea lui din funcția de director, obligarea la plata sumei încasate fără drept, consideră că totuși el ar fi putut fi folosit în continuare drept cadru didactic. Șerban însuși a făcut o contestație în acest sens. O asemenea apreciere este de competența Ministerului Educației și Învățămîntului care, în colaborare cu Ministerul Industriei Metalurgice, vor lua, desigur, hotărîrea cea mai judicioasă.

OMUL care lasă în loc... trei mii de OAMENI

Mică de statură, pare a avea nevoie de forță. Nimic mai fals. Am văzut-o pe Vasilica Mantea pe cap cu o căciulă cu clape și în brațe cu coșcogea vasul cărînd mîncare pentru animale ; am văzut-o la volanul automobilului propriu, șofînd cu vigoare și nonșalanță de profesionist autentic ; deși femeie singură, și-a transformat curtea și casa în adevărată gospodărie model. La 29 de ani s-a întors printre ai ei ca învățătoare. Era în 1946. Cu un an înainte fusese primită în partidul comunist. Preda de toate în unica școală existentă pe atunci în comuna Viziru (județul Brăila). A trăit cu toate fibrele ei și a îndemnat și pe alții să trăiască toate transformările satului românesc contemporan. A fost convinsă și i-a convins și pe alții că singurul norcoi care nu se spală este noroiul din cugete și din simțiri. A pledat alături de alții cu patos de manifest pentru cele două cooperative agricole de producție existente azi la Viziru și pentru irigații. A pledat pe la porțile și prin curțile oamenilor pentru bunăstarea oamenilor. A pledat pentru înființarea altor școli, pentru cămin cultural și pentru dispensare, pentru biblioteci și pentru mai multe magazine. Nici o clipă n-a uitat prima ei obligație : să fie exemplu și să învețe copiii. A învățat să scrie, să citească și să ajungă oameni 3 180 de copii. (Mi-a arătat cîteva registre. Acolo, în rubrici frumos liniate, așternute cu litere cum n-am mai văzut de la orele de caligrafie, sînt trecute numele, calificările, funcțiile și adresele tuturor foștilor săi elevi). A participat la toate campaniile așezării în care muncește și trăiește. A cîntat și a jucat pe scenă.

Am revăzut-o zilele trecute și m-am minunat. Toată casa îi e plină cu cărți, reviste, scrisori, documente, tăieturi din ziare, fișe, decorații militare... (Mi s-a spus : „E suficient să audă că la Iași, Sibiu, București, Pitești, Brașov, oriunde, se găsește vreun document privind istoria de ieri și de azi a oamenilor comunei, și se urcă la volan, ajunge, fotografiază, cumpără, transcrie și... înapoi la Viziru. Bineînțeles că nu îi deconteazăi nimeni nici un leu). Între două coperți de dosar, sute de pagini de manuscris : «Monografia comunei Viziru». Se pregătea să o ducă la primărie. Și poate că n-aș fi scris despre Vasilica Mantea (personal cunosc mulți învățători care au procedat ca și ea) dacă nu m-ar fi surprins unul dintre răspunsurile ei. O întrebasem :

— De ce faceți toate astea ?

— Pentru tatăl meu.

— Nu înțeleg...

— Se numea Mantea Ștefanache. A fost unul dintre copiii răscoalei de la 1907, aici, la Viziru. A murit la Mărăști. Nu l-am cunoscut.

Mircea BUNEA

Femeia, nu jumătatea bărbatului...

...ci jumătate din populația țării. Sub acest generic, Ioana, personajul simbolic al serialului nostru, continuă să ne facă cunoscute peripețiile ei în confruntarea cu mentalități „masculine", de la zîmbetul malițios, de neîncredere în capacitatea, în puterea de muncă a femeii, pînă la rezervele mai mult ori mai puțin ațîțișe atunci cînd se pune **concret** problema promovării tovarășelor noastre de muncă și de viață. În episodul de astăzi, cele ce urmează :

Festivalul național „CÎNTAREA ROMÂNIEI" în județele țării

Oamenii muncii — creatori și beneficiari ai actului de cultură

Manifestările prin care Galațiul dorește să contribuie la elogiul adus țării și partidului, la intensificarea vieții spirituale a patriei sînt semnate și de zecile de mii de oameni ai muncii din județ — siderurgiști, navaliști, angajați ai altor unități economice, țărani cooperatori, locuitori ai orașelor și satelor județului, tineri și virstnici. Etapa de masă a festivalului demonstrează, întîi de toate, o foarte accentuată creștere a numărului celor ce participă la ampla mișcare culturală, atît în calitate de creatori, cît și de beneficiari ai manifestărilor spirituale.

Programele activității cultural-artistice urmăresc deopotrivă **valorificarea la un nivel superior a experienței artistice pe care o dețin multe colective din sate și orașe** — sînt cunoscuți, astfel, dansatorii din Ivești, fluierașii din Cuca, țăranii-coriști din Nămoloasa, sătenii actori din Gohor sau fanfarele Întreprinderii de producere și industrializare a legumelor și fructelor Tecuci, Șantierului naval din Galați ori regionalei de căi ferate — cît și, mai ales, **atragerea la această vastă mișcare a noi și noi colective, organizarea de acțiuni cu mai mare audiență în rindul locuitorilor, cu participarea mai largă și frecventă**, substanțială a oamenilor de artă, științei și culturii (amintim aici ciclul de manifestări dedicat culturii și civilizației daco-geților sau „Colocviul despre arta comediei", primul de acest gen în țară, un amplu festival de teatru).

Acțiunile inscrise în faza de masă a Festivalului național „Cîntarea României" contribuie la amplificarea activității de creație din fiecare localitate a județului și reclamă totodată valorificarea atentă a talentelor, a însușirilor creatoare ale artiștilor amatori. **Întrecerile din cadrul fazei intercooperatiste — susținute în numeroase comune ale județului — au evidențiat bogăția și amploarea creației populare, forța ei de influențare și de educație atunci cînd cei care o prezintă sînt talentați și exigenți. Trebuie, desigur, să depunem în continuare eforturi și mai mari în această direcție, spre a nu lăsa loc improvizației, manifestărilor minore sau formalismului.**

Se cuvine să scoatem în evidență mai ales preocuparea echipelor și artiștilor amatori de a-și alcătui programele inspirîndu-se din clocotul muncii, din viața și preocupările, din bucuriile și frămîntările oamenilor, redate în forme de spectacol dinamice, mobilizatoare. Țesătoarele de covoare din orașul Berești și-au intitulat un dans creat de ele însele „Țesutul", formația coregrafică din combinatul siderurgic a prezentat spectacolul denumit „Oțelarii" etc: acestea și altele constituie dovezi grăitoare ale strădaniei de a propune noi forme de artă, de interpretare, de creație — nu lipsite, uneori, de stîngăcii, care arată că este nevoie de o îndrumare permanentă, de instruire mai atentă, mai perseverentă. Muzeul de artă contemporană românească din Galați a găzduit în saloanele sale peste 400 de lucrări semnate de membrii asociației județene a artiștilor plastici amatori. Expoziția „Omagiu României socialiste" prezintă, în lucrări de pictură, sculptură, grafică, imagini din activitatea cotidiană a oamenilor muncii din locurile noastre: creatorii au pus pe pînză scene din peisajul industrial gălățean, evocări plastice ale unor evenimente și personalități de seamă din istoria țării. Considerăm că **asemenea manifestări ce reunesc rezultatele unor vii eforturi creatoare trebuie mai amplu discutate; ele pot constitui terenul unor aprecieri de care artiștii amatori au multă nevoie pentru perfecționarea muncii lor.**

ÎN JUDEȚUL GALAȚI

Merită să fie subliniată și **revitalizarea multor formații artistice care evoluează acum în mod curent în fața publicului.** Un exemplu dintre multe altele îl constituie echipa de teatru a Grupului de șantiere pentru construcții industriale și agrozootehnice Galați, denumită pe scurt de către actorii-constructori „Teatrul nostru", formație cu o anumită tradiție, jucînd în premieră multe piese, sprijinită competent de actori ai teatrului gălățean.

Alături de acestea se înscriu și preocupările de readucere în prim-planul vieții noastre spirituale a unor **manifestări tradiționale** de mare valoare educativă. Este cunoscut, astfel, că la Minjina, astăzi „Costache Negri", aveau loc întîlniri între fruntașii unioniști din Țările Române, în veacul trecut. „Întîlnirile" de la Minjina astăzi au loc între oamenii comunei — o așezare mereu mai înfloritoare, cu locuitori harnici — și oaspeți veniți aici din Iași, București, Galați ori din alte localități ale patriei. Tradiția n-a fost uitată, dar ea slujește prezentului, ridicării spirituale a așezării de astăzi, educării locuitorilor săi.

Sîntem pe deplin conștienți că acțiunile la care ne-am referit reprezintă doar un început. Prin îndeplinirea în continuare, cu toată răspunderea, a sarcinilor trasate de Congresul al XI-lea al partidului, de Congresul educației politice și al culturii socialiste, trebuie să ridicăm viața spirituală a județului nostru la cote și mai înalte, potrivit cerințelor de astăzi ale muncii și creației tuturor.

Gheorghe MOCA
secretar al Comitetului județean Galați al P.C.R.

Talente remarcabile în rîndul elevilor

Zilele trecute, aproape 1 500 de elevi din județul Ilfov, selecționați pentru faza județeană a Festivalului național „Cîntarea României", au prezentat un program complex, de o mare diversitate. Mai întîi să notăm că au fost angajate în această întrecere peste 180 de formații cultural-artistice din cele 28 de licee real-umaniste, agroindustriale și pedagogice. Precedate de numeroasele acțiuni cultural-educative din etapa de masă, care a reunit pe scene peste 5 000 de elevi, spectacolele susținute în această fază a festivalului au scos în evidență preocuparea cadrelor didactice, a organizațiilor U.T.C. pentru îmbogățirea conținutului revoluționar-patriotic al repertoriului, precum și pentru creșterea nivelului interpretării. „Festivalul — ne spunea prof. Rada Mocanu, inspectorul general al inspectoratului școlar județean — a revitalizat și în județul nostru întreaga mișcare cultural-artistică și politico-educativă de masă, a pus în valoare numeroase talente autentice. După opinia mea, se remarcă în primul rînd montajele și recitalurile de poezie patriotică, apoi corurile, grupurile corale, brigăzile artistice. Se vede strădania formațiilor, a instructorilor de a pregăti și prezenta un repertoriu de bună calitate, expresiv, cu un bogat conținut de idei".

Calitatea spectacolelor, îmbinarea judicioasă a tradițiilor valoroase cu formele noi de manifestare a spiritului creator. Urmărind, bunăoară, evoluțiile unor formații de dansuri am avut la un moment dat impresia că tinerii de pe scenă n-ar fi chiar din jude. Portul, muzica, mișcările — altfel de bun gust — nu aveau nimic comun cu o vatră folclorică de puternică tradiție cum este cea din comuna Mitreni, din apropierea orașului Oltenița. O situație asemănătoare și în muzica vocal-instrumentală tradițională: deși am ascultat soliști buni, cu reale calități, ei au prezentat un repertoriu limitat la cîteva balade și cîntece imitate însă prea vădit după unii profesioniști. Mihai Trentea, metodist la centrul județean de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă, semnala apoi faptul că au lipsit din festival cu desăvîrșire cimpoiul, cavalul, frunza, ocarina — instrumente specifice folclorului din zonă.

ÎN JUDEȚUL ILFOV

Juriul recomandă: valorificarea superioară a tradiției, o dramaturgie adecvată elevilor, renunțarea la unele șabloane în interpretare

Dacă în cele două cazuri o mai bună orientare a instructorilor ar fi putut înscrie formațiile de tineri dansatori și soliști pe linia valorificării a ceea ce este specific zonei, îmbinînd piesele tradiționale cu ceea ce s-a creat nou, în schimb cei care s-au ocupat de echipele de teatru n-au prea avut ce alege. Chiar dacă s-au tipărit și au fost puse la îndemîna amatorilor culegeri de piese de teatru, sărăcia de texte despre tineret, care să ofere, într-adevăr, o imagine veridică, semnificativă a creației și preocupărilor lui se face încă resimțită — este diversitatea manifestărilor, a formațiilor și a talentelor din rîndul elevilor sînt neîndoielnice. S-a muncit mult, cu pasiune. Cîteva observații pot însă constitui — atît pentru formațiile din licee ce vor merge în faza interjudețeană, cît și pentru celelalte, aflate în etapa de preselecție și, în general, pentru permanenta mișcare artistică a elevilor — subiecte de meditație în vederea perfecționării unor spectacole, a alcătuirii lor într-un mod adecvat potențialului artistic de care dispune județul, pentru părerea regizoarei Olimpia Arghir de la teatrul „Ion Vasilescu". Spectacolul de teatru de amatori, chiar dacă interpreții sînt elevi, nu trebuie transformat într-o oarecare serbare școlară. În orice caz, apar încă multe inadvertențe între interpreți și ceea ce, de voie, de nevoie, ei interpretează. Ne-am fi așteptat apoi ca muzica destinată tineretului să ocupe un loc mai mare în ansamblul acestui spectacol al elevilor, însă, cum se întîmplă și în alte spectacole de acest gen, nu melodia, ci textul — versuri ale unor poeți clasici și contemporani — s-a ridicat, de această dată, la o valoare mai înaltă.

Desigur, această trecere în revistă a formațiilor artistice ale elevilor, demonstrînd existența unor serioase forțe artistice în liceele județului Ilfov, îndeamnă în continuare la o muncă susținută și, nu în ultimul rînd, la sporirea eforturilor de a fructifica mai pregnant spiritul de creație al elevilor, talentele ce există în rîndul lor.

Alexandru BRAD
corespondentul „Scînteii"

Problema agrară în România

(Urmare din pag. I)

creditori, cu obligația de a le restitui rapid fondurile avansate. Practic, într-un scurt timp trebuiau plătite datoriile și constituit un capital pentru noi competiții. Jaful devenise astfel temelia întregului sistem de ocirmuire fanariotă. În goana după bani se puneau biruri peste biruri, ajungîndu-se pînă și la birul pe „coșurile de fum de pe case". Impozitele erau grele nu numai prin masa lor imensă, ci și prin abuzurile la care dădeau loc. **Toată povara sarcinilor publice cădea aproape în exclusivitate asupra țărănimii.** Pentru a smulge țăranilor și ultima lețcaie, zapciii puneau în aplicare cele mai cumplite pedepse. **„Nu există popor mai asuprit de un guvern despotic și mai strivit de biruri și angarale decît țăranii din Moldova și din Țara Românească"** — relata un călător englez din acele timpuri.

Tocmai interesul domnitorilor fanarioți de a stoarce de la țărani cît mai mulți bani în folosul statului a constituit motivul principal care a inspirat **reformele lui C. Mavrocordat** de la jumătatea secolului al XVIII-lea, în Moldova și Țara Românească. Scopul acestor reforme era **de a sustrage țărănimea de sub jurisdicția stăpînului feudal în vederea unei mai sistematice exploatări a ei de către stat.** Astfel, țăranii nu mai puteau fi vînduți odată cu moșia, nu mai depindeau în totalitate de stăpînii lor feudali; **rumânia și vecinia erau desființate, țăranii șerbi devenind liberi sub raport juridic.** Un fenomen similar a avut loc și în Transilvania după răscoalele țărănești conduse de Horea, Cloșca și Crișan.

Dar, deși considerat om liber, fostul rumân sau vecin n-a primit în proprietate lotul de pămînt deținut în folosință. El poseda în continuare acest lot în calitate de **clăcaș**, ceea ce însemna obligația de a executa în schimbul folosirii pămîntului numeroase prestații în muncă, în dijmă și în bani. Era o nouă formă, specifică epocii, de exploatare a țărănimii prin care se menținea dependența ei față de stăpînii pămîntului.

În perioada ce a urmat reformelor lui C. Mavrocordat, clacaua, principala obligație a săteanului față de senior, înregistrează o tendință accentuată de creștere. În 1766, de pildă, în Moldova, la cele 12 zile de muncă se mai adăugau încă 5. În Țara Românească, în anul 1818, „Legiuirea Caragea" adăuga și ea, la cele 12 zile deja stabilite, încă o zi de plug și un car de lemne. Obligațiile clăcașilor față de stat au devenit mai apăsătoare decît acelea față de stăpînul de moșie. Producîndu-se o asemenea intervertire în sistemul de exploatare a țărănimii, cei mai mulți boieri se întrec în a ocupa funcții în stat, deoarece numai calitatea de dregător le putea oferi posibilitatea ca, sub paravanul perceperii dărilor publice, să jefuiască nestingherit și în propriul lor folos.

Sub imboldul dezvoltării accelerate a comerțului cerealier și al procesului integrării Principatelor române în piața europeană — mai ales după desființarea monopolului turcesc asupra comerțului prin pacea de la Adrianopole din 1829 — **regimul agrar inaugurat în 1831 de Regulamentul Organic a restaurat prioritatea stăpînului de moșie în exploatarea țăranului clăcaș.** Potrivit acestui regim, țăranul era obligat în continuare să muncească pe domeniul stăpînului, să dea dijmă sporită din toate produsele recoltate, să facă numeroase transporturi în favoarea acestuia. Caracterul înrobitor al Regulamentului se evidențiază cel mai pregnant prin introducerea **clăcii cu nart**, adică o cantitate anume de muncă fixată pentru o zi, ceea ce echivala de fapt cu **o mărire deghizată a zilelor de clacă.** După aprecierile lui N. Bălcescu, nartul era stabilit la un asemenea cuantum, încît pentru efectuarea lui erau necesare 3—4 zile efective de lucru și chiar mai mult. Se ajungea ca cele 12 zile legiuite să fie de fapt 56 în Țara Românească și 84 în Moldova. Pe bună dreptate, K. Marx a caracterizat Regulamentul Organic drept **„Codicele muncii de clacă", „expresia goanei după supramuncă".** La toate acestea se adăugau numeroasele plocoane. În plus se introduseseră așa-zișii slujbași-volnici, care trebuiau să lucreze gratuit la curtea stăpînului sau arendașului, aceștia reprezentînd circa 4 la sută în Țara Românească și 10 la sută în Moldova din totalul țăranilor. Aceștia erau denumiți iobagi, ceea ce însemna de fapt că **instituția iobăgiei nu fusese total stîrpită nici la un secol după desființarea ei prin lege.**

Relațiile agrare bazate pe sistemul clăcii și spolierii sistematice a țărănimii erau de fapt **un simptom caracteristic al crizei sistemului de proprietate funciară din Principatele române**, adîncită mai ales la începutul secolului al XIX-lea. Revoluția de la 1821 de sub conducerea lui Tudor Vladimirescu, la care țărănimea a participat deosebit de activ, a constituit tocmai **expresia necesității profunde de schimbare a raporturilor agrare feudale**, de emancipare a țărănimii de servituțile împovărătoare impuse atît de stăpîni, cît și de stat.

Revoluția de la 1848 a formulat, cu contribuția esențială a marelui democrat revoluționar Nicolae Bălcescu, un program precis și clar asupra modalității de transformare a relațiilor agrare și a sistemului de proprietate funciară. **Esența acestui program o constituiau lichidarea sistemului muncii de clacă, emanciparea clăcașilor de servituți feudale prin transformarea lor în mici proprietari deplini pe loturile deținute deja în folosință.** Și tocmai datorită faptului că a găsit în acest program reflectarea năzuințelor ei, țărănimea a devenit principalul sprijin al revoluției, a participat la zădărnicirea comploturilor contrarevoluționare organizate de boierimea reacționară, a furnizat efectivele care au alcătuit armata revoluționară de sub comanda generalului Magheru și, totodată, în timpul invaziei străine a apărat mult timp revoluția prin acțiuni desfășurate pe plan local.

Faptul însă că revoluția din 1848 a fost înăbușită prin intervenția străină a împiedicat rezolvarea problemei agrare în folosul maselor țărănești, a determinat menținerea mării proprietăți feudale.

În perioada următoare, și mai ales după Unirea din 1859, **dezvoltarea tot mai accentuată a forțelor de producție, extinderea relațiilor capitaliste au impus ca cerințe stringente ale dezvoltării societății românești înlăturarea formelor de producție feudale în agricultură, eliberarea țăranilor de servituțile iobăgești.** Tocmai sub imperiul acestor cerințe și al presiunii puternice a maselor țărănești, în rîndurile cărora dăinuia ecoul revoluției din 1848, a fost înfăptuită **reforma agrară din 1864**, pe baza legii agrare promulgate de Cuza și Kogălniceanu, în pofida împotrivirii înverșunate a moșierimii conservatoare. Însemnătatea acestei reforme rezidă în faptul că desființînd un șir de servituți feudale — clacaua, dijmele, podvezile în schimbul unei răscumpărări plătite de țăran — **ea a adus o schimbare substanțială a regimului proprietății funciare și a relațiilor agrare, a deschis calea largă a dezvoltării capitaliste în agricultură.** Pe baza legii rurale din 1864, 515 422 clăcași au devenit proprietari pe 1 894 927 ha, în timp ce alți 106 714 săteni au cumpărat din moșiile statului loturi mici cu o suprafață totală de 546 593 ha. Astfel, peste 2 441 000 ha pămînt au intrat în stăpînirea deplină a țărănimii. S-a constituit astfel o mică proprietate care, dezvoltîndu-se treptat, reprezenta temeiurile materiale ale luptei pentru liberalizare și democratizare în cadrul orînduirii capitaliste. Deplasarea sătenilor spre orașe și îmbrățișarea unor meserii, întrarea lor, deci, în rîndul proletariatului în formare nu mai puteau fi stăvilite.

Reforma din 1864, deși a subminat bazele regimului feudal în agricultură, **nu l-a lichidat însă complet și n-a desființat marea proprietate funciară și nici moșierimea ca clasă socială. După reformă, proprietatea moșierească reprezenta aproximativ 70 la sută din suprafața cultivabilă a României, iar proprietatea țărănească** (adică a moșenilor, răzeșilor și foștilor clăcași improprietăriți) **aproximativ 30 la sută.** Rezultă clar că marea proprietate moșierească a continuat să se mențină atotputernică și după aplicarea Legii rurale din 1864. În legătură cu acest fenomen se cuvine făcută observația că, spre deosebire de alte țări, unde revoluția burgheză a dus la desființarea proprietății feudale, la noi această proprietate a persistat, formînd baza economică a dezvoltării unui regim de tip burghezo-moșieresc, ceea ce avea să determine ca în strategia și tactica Partidului Comunist Român să rămînă înscris pînă în 1945 obiectivul desăvîrșirii revoluției burghezo-democrate.

Loturile atribuite sătenilor prin Legea rurală din 1864, cele deținute în folosință erau de dimensiuni reduse, incapabile să asigure autonomia și trăinicia unei mici gospodării, care în procesul dezvoltării capitaliste și al sporului demografic se pulverizează. În plus, numeroși săteni care în 1864 nu fuseseră clăcași rămăseseră fără pămînt. Din aceste motive, datorită și slăbiciunii industriei, incapabilă să ofere locuri de muncă unei numeroase țărănimi lipsite de pămînt sau cu pămînt puțin, **reforma agrară din 1864 a perpetuat, în noile condiții, involuțiile din epoca Regulamentului Organic.**

Mica proprietate țărănească creată în baza Legii rurale din 1864

Categoria socială	Nr. celor cuprinși în prevederile legii	Suprafața primită (ha)
Clăcași	515 422	1 894 927
Țărani cu loturi mici	106 714	546 593
Total	622 136	2 441 520

Structura proprietății în România după reforma din 1864

Natura proprietății	% din suprafață cultivabilă a țării
Proprietatea moșierească	70
Proprietatea țărănească	30
Total	100

Declarat **liber prin lege, dar neavînd mijloacele materiale pentru a-și împlini efectiv libertatea**, țăranul a fost nevoit să accepte condițiile înrobitoare impuse de moșier. În plus, arendașia s-a extins pe scară largă, determinînd o și mai puternică exploatare a țărănimii.

Puțina proprietate țărănească creată prin improprietărirea din 1864 a înregistrat în anii următori un puternic proces de erodare. În aceste condiții, problema agrară s-a complicat și mai mult. S-au accentuat contradicțiile dintre moșierime și burghezie pe de o parte și țărănime, pe de altă parte, ajungîndu-se la începutul veacului al XX-lea la acea situație explozivă care a generat răscoala din 1907, înăbușită prin coalizarea ambelor clase exploatatoare. Sînt aspecte asupra cărora va stărui următorul articol din această serie.

Versurile răsculatului

RADU FLOREA DIN GIUBEGA

Foaie verde trei grunate
Anu 907
Cînd am fost bătuțila spete
Cu bețe, funii udate
Of! Ce fapte blestemate
Foaie verde de-arțăraș
De sus a venit răvaș
A-nconcentrat călărași
Foaie verde trei alune
Și i-a trimis prin comune
Ca să-și bată joc de lume
Pe care cum îl prindea
Îl bătea și-l canunea
Și la pușcă-i trimitea
Și-i vedeai pe toți căzînd
Tot ca iepurii din crîng

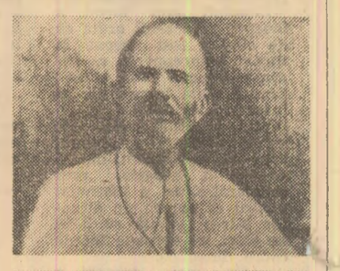

Cînd a fost la Băilești
Stai în loc și te jelești
50 de averi la rînd
Bombardate la minut
Iar numele celor morți
Pomenindu-se de toți
Căci i-a omorît legați
Cei mai mulți nevinovați
Nici cel puțin întrebați.

Marea răscoală țărănească din 1907 s-a încrustat adînc în conștiința poporului, fiind oglindită în numeroase dintre creațiile sale artistice. Sentimentelor de revoltă împotriva celor din ordinul cărora au fost uciși, arestați și schingiuiți zeci de mii de țărani, trăgîndu-se cu tunurile asupra satelor, le dau glas și versurile scrise în acel an de foc de poetul-țăran Radu Florea din Giubega.

CONTACTUL CU VIAȚA

(Urmare din pag. I)

de spectatori potențiali. Pentru că, **dincolo de toată această susținută muncă de factură aparte, sintem absorbiți, în continuare, de realizarea — pe scenele acestui nou și frumos edificiu — a unor montări de puternică rezonanță și eficiență spirituală în contemporaneitate.** Nu fetișizez cifrele, dar cred în valoarea lor orientativă. Pentru a ilustra volumul uriaș de muncă desfășurat de Național aș preciza, de pildă, că numai în luna ianuarie a acestui an teatrul nostru a prezentat în fața a 54 000 de oameni din Capitală și din provincie 99 de spectacole.

— *Am văzut pe avizierul repetițiilor, alături de repetițiile generale la „Cyrano de Bergerac", titlurile a cinci piese: „Marele soldat" de Dan Tărchilă, „Acord" de Paul Everac, „Cine a fost Adam?" de Leonida Teodorescu, „Cîștigătorul trebuie ajutat" de Iosif Naghiu, „1907", dramatizare după poeziile lui Tudor Arghezi. Am dedus apoi că lucrați la definitivarea textelor unui spectacol de dans și poezie și a unei piese de H. Lovinescu. În ce măsură acest repertoriu reprezintă o opțiune determinată de imperativele Festivalului „Cîntarea României"?*

— Prin scrierea lui Dan Tărchilă și spectacolul Arghezi, Naționalul își asumă onoarea de a cînsti cele două mari evenimente istorice ale acestui an: centenarul Independenței și împlinirea a șaptezeci de ani de la izbucnirea răscoalelor țărănești pornite la Flămînzi.

Ne facem un titlu de onoare prin a raporta (și folosesc intenționat și, cred, adecvat o expresie ce revine des pe buzele tuturor oamenilor muncii din țara noastră) că în zilele Festivalului „Cîntarea României" mai mult de jumătate din repertoriul Naționalului este format din piese românești și că acestea sînt urmărite de 65 la sută dintre spectatori (față de 17 la sută în 1969!).

Culegem, desigur, roadele unei politici teatrale de mai mare durată și de continuitate, accentuată în chip deosebit în această stagiune. La aceasta se adaugă eforturile deosebite pentru a asigura o — pînă acum — neobișnuită longevitate vieții scenice a textelor românești valoroase (semnate de Eugen Barbu, Paul Everac, Iosif Naghiu etc.) și de a menține spectacolele la un înalt nivel artistic. Intenționăm să sporim în continuare numărul de localități în care întreprindem turneele (70 în anul trecut), iar în primăvară să organizăm un turneu prestigios — sub forma unor microstagiuni — în mai multe orașe transilvănene.

Toate acestea sînt, fără îndoială, expresii ale preocupărilor noastre de a concretiza importantele prevederi ale Programului de măsuri în domeniul politico-ideologic și cultural-educativ și de a contribui cît mai substanțial la modelarea unor conștiințe înaintate, la educarea maselor, a tinerilor — care formează categoria dominantă a spectatorilor noștri — în spiritul muncii neobosite, al patriotismului, al umanismului revoluționar.

Expoziția internațională „30 DE ANI VICTORIOȘI"

Amplă și interesantă, prin diversitatea și semnificația sa, expoziția internațională „30 de ani victorioși", sintetizînd creația unor artiști care s-au opus, prin operele lor, fascismului în anii premergători celui de-al doilea război mondial, și prezentînd selectiv acele opere realizate după înfăptuirea Victoriei din mai 1945, constituie un eveniment artistic remarcabil, ca și un fapt de cultură cu semnificații politice și educative.

Deși expoziția este divizată în două secții, există, în ansamblu, o continuitate a spiritului umanist al artiștilor, a caracterului militant și realist al operelor lor, a atitudinii obiective față de viață, ca și acel suflu poetic de încredere în om și în destinele lui determinate de sensurile și idealurile ideologice marxiste, comuniste de care sînt animați creatorii.

În prima secțiune dominante sînt desenele, afișele, caricaturile și gravurile, a căror autenticitate a trăirii directe de către autorii lor a evenimentelor politice le sporește forța de emoționare și de expresivitate plastică. Ar fi suficient să amintim, în acest sens, de memorabila lucrare a pictorului Serghei Gherasimov, „Mama partizanului", de desenele și picturile celebrului „trio" Kukriniksi, de desenele semnate de Käthe Kolwitz, de sculpturile lui E. Barlach, de celebrele fotomontaje ale lui John Heartfield (1891—1968), adevărate manifeste politice.

În această secțiune a expoziției se remarcă cu o deosebită forță și vigoare lucrările de grafică românești care dețin un loc important în mișcarea progresistă și antifascistă: operele lui Leon Alex, el însuși dispărut ca urmare a persecuției fasciste, avînd o impresionantă lucrare, ca o prevestire a propriului său destin, intitulată „Execuția", desenele lui Nicolae Cristea, caricaturile lui I. Ross, M. Gion, B'Arg sau gravurile militante ale lui Dobrian, A. Jiquidi, V. Kazar ș.a., creații care sugerează tabloul preocupărilor artiștilor noștri progresiști, care prin **arma penelului** s-au ridicat și au luptat împotriva fascismului, creînd opere pline de patos revoluționar, care ne zguduie și astăzi prin adevărul conținut.

La Galeriile naționale de artă

În a doua secțiune, mai amplă, sînt expuse opere ale artiștilor din R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R. Cuba, R.D. Germană, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.P. Ungară, U.R.S.S. și R.S. Vietnam.

Afirmarea calităților morale ale omului contemporan, suflul mobilizator al acțiunii de perfecționare a omului și a societății sînt aici caracterele principale evidențiate. Operele expuse comunică un vibrant mesaj uman.

Ca într-o vastă cronică, se perindă, de la țară la țară, momente de eroism, de muncă și de construcție pașnică, scene de familie și din viața tineretului, peisaje. Culoarea, forma, volumul, lumina, desenul, organizarea spațiului figurativ, pe care cu multă măiestrie le mînuiesc artiști reprezentativi din aceste țări, sînt puncte de sprijin pentru exprimarea sentimentelor creatorilor față de patria lor, de mîndrie pentru succesele obținute, de încredere în spiritualitatea omului nou.

România prezintă în expoziție o sinteză a celor mai valoroși artiști care, așa cum au apreciat majoritatea criticilor în capitalele în care a fost itinerată anterior expoziția, s-au bucurat de aprecierile vizitatorilor, artiștilor și criticilor. Astfel, în 1975, sculptorul german Fritz Kremer, privind la Berlin expoziția românească, menționa că: „Așa cum arată creațiile pictorilor, în România poporul este vesel și optimist". Nimic mai adevărat dacă privim lucrările însorite de culoare ale lui A. Ciucurencu, figurile muncitorilor lui C. Baba, tablourile lui C. Piliuță, A. Nedel, Sabin Bălașa sau Traian Brădean, V. Almășanu, M. Cilievici ori Gh. Șaru, sau sculpturile semnate de I. Jalea, I. Irimescu, I. Vlasiu, Vida Gheza ș.a.

Fiecare țară prezentă în expoziție are un specific legat de tradițiile existente și de valoarea artiștilor expozanți. Aceasta constituie de fapt și unul din aspectele interesante și inedite ale amplei manifestări internaționale de arte plastice de la Galeriile de artă, din această perspectivă putînd să distingem unele caractere specifice. Expozițiile U.R.S.S., Bulgariei, R.D.G., ca și ale celorlalte țări, conțin operele celor mai reprezentativi pictori, sculptori și graficieni, ceea ce le imprimă un caracter de mare diversitate stilistică. În schimb, expoziția R.P. Ungare are ca notă particulară sculptura mică.

Privind în ansamblu această expoziție internațională, manifestare de mare anvergură artistică, putem sublinia diversitatea ei stilistică, aportul fiecărei națiuni, fiecărui artist la înfățișarea istoriei, a vieții și muncii poporului său. Arta aceasta izvorăște din realități istorice, din lumea de astăzi, din victoriile omului contemporan și confruntările lui cu viața, munca și creația.

Mircea DEAC

tv

PROGRAMUL I

11,00 O viață pentru o idee: Aurel Vlaicu (1882—1913), unul dintre pionierii aviației mondiale
11,30 Telecinemateca
13,00 Cele mai frumoase pagini din operetele lui Offenbach și Hervé
13,30 Colegi de generație — reportaj despre constructorii sistemului energetic Cerna—Motru—Tismana
13,45 „Las vouă moștenire". Tradițiile democratice, revoluționare și patriotice ale literaturii române. Film documentar
14,05 Dansuri simfonice
14,30 Telex
14,35 Bucureștiul necunoscut
14,50 Publicitate
14,55 România pitorească
15,25 Treptele vieților — documentar realizat în colaborare cu Institutul de artă teatrală și cinematografică
16,15 Reportaj pe glob: Repere braziliene
16,40 Cel mai bun, continuă! Concurs de cultură generală și pregătire multilaterală
17,30 Antologia filmului pentru tineret și copii. „Tarzan — omul junglei"
18,50 Săptămîna politică internă și internațională
19,05 Eroi îndrăgiți de copii: Heidi
19,30 Telejurnal
19,50 La ordinea zilei. Controlul obștesc în preajma consfătuirii pe țară
20,00 Teleenciclopedia
20,50 Film serial: Columbo
22,20 Întîlnire cu satira și umorul
23,20 Telejurnal
23,30 Seară de romanțe

CARNET CULTURAL

● *BISTRIȚA-NĂSĂUD.* Mai bine de 4 500 de spectatori din 7 centre de comună și orașul Bistrița au urmărit desfășurarea fazei intercooperatiste și orășenești din cadrul Festivalului național „Cîntarea României". Au participat 82 de formații corale, de teatru, trișcași, montaje literare, brigăzi artistice de agitație, grupuri vocale, tarafuri ș.a., care au cuprins 1 470 de membri, precum și 86 de interpreți individuali. Sala de expoziții a orașului Bistrița găzduiește cele mai reușite creații plastice ale tinerilor, uteciști și pionieri, din județ, reunite sub genericul *„Culorile independenței"*. ● *TIMIȘ. Simpozion privind cercetarea agricolă.* În șirul manifestărilor cultural-științifice organizate în județul Timiș în cadrul Festivalului național „Cîntarea României", joi, 10 februarie 1977, la Stațiunea de cercetări agricole din Lovrin a avut loc un simpozion consacrat realizărilor și sarcinilor cercetării agrozootehnice în cincinalul revoluției tehnico-științifice. Au participat cercetători și cadre didactice din învățămîntul agricol superior, specialiști din unitățile agricole de stat și cooperatiste din zona de șes și de deal a județului, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. ● *GALAȚI.* Sub genericul „Slavă eroilor independenței", la monumentele închinate eroilor de la 1877 din Galați și comunele Bălăbănești și Drăgănești au avut loc evocări realizate de pionieri. Expoziția de artă plastică deschisă la Liceul economic din Galați poartă titlul „Slăvim independența". La cinematograful „Dunărea" din Galați a avut loc medalionul cinematografic „Răscoalele țărănești din 1907 în conștiința poporului român", urmat de filmul artistic „Setea". ● *DOLJ.* Muzeul „Procesul luptătorilor ceferiști și petroliști din iunie-iulie 1934" și Casa armatei din Craiova au găzduit simpozionul cu tema „44 de ani de la eroicele lupte muncitorești din 1933". Participanții — elevi, tineri muncitori, ofițeri și subofițeri, precum și familiile acestora — au audiat expuneri despre locul luptelor ceferiste în istoria mișcării comuniste și muncitorești din țara noastră, făcute de profesorii de istorie Cezar Avram și Luchean Deaconu, amintiri din perioada respectivă depănate de Emil Ștefi, membru de partid din ilegalitate. ● *BRAȘOV.* La Casa corpului didactic din Brașov a avut loc simpozionul *„Fii ai neamului românesc"*, care a avut ca temă lupta poporului nostru pentru independență națională și pentru dreptate socială. Au participat reprezentanții activelor pionierești, comandanți instructori de unități și profesori de istorie din Brașov „Făgărașul la cota anilor noștri" se intitulează expoziția de fotografii deschisă în incinta clubului Combinatului chimic Făgăraș. ● *SUCEAVA.* Pe scena Casei de cultură a sindicatelor din Suceava a avut loc spectacolul cu piesa „Cetatea sfărîmată" de Horia Lovinescu, în interpretarea colectivului artistic al teatrului popular „Matei Millo" din localitate. *„Dăruire revoluționară, disciplină, responsabilitate comunistă"* este deviza înscrisă pe unul din afișele editate recent, în tiraj de masă, de secția de propagandă a comitetului județean de partid, în care sînt cuprinse chemări către oamenii muncii suceveni la activitate creativă în domeniile material și spiritual. ● *ALBA.* Împlinirea a 70 de ani de la răscoala țăranilor din 1907 a fost consemnată la Muzeul din orașul Sebeș prin deschiderea unei expoziții de documente. Tot la Sebeș a fost organizat un simpozion cu tema: *„Ecoul răscoalei din 1907 în Transilvania"*, la care au participat specialiști de la Muzeul Unirii din Alba Iulia, Muzeul din Sebeș, filiala județeană a Arhivelor Statului, cadre didactice. ● *SATU MARE.* Peste 1 100 de elevi din liceele județului, cuprinși în 60 de formații artistice, au evoluat în cadrul fazei de masă a Festivalului național „Cîntarea României". La întreprinderea „Mondiala" s-a deschis o expoziție de artă plastică cu tematică patriotică și revoluționară — a treia din suita expozițiilor pe care le organizează în unitățile industriale filiala U.A.P Satu Mare, în cadrul manifestărilor prilejuite de festival.

Corespondenții „Scînteii"

FAPTUL DIVERS

Cititori în stele

Pentru amatorii de cunoașterea tainelor astrelor cerești, ca și pentru cei inițiați în acest domeniu, Muzeul județean de științele naturii Bacău a înființat un observator astronomic popular. Fiind unul din mijloacele moderne de răspîndire a cunoștințelor științifice, observatorul pune la dispoziția vizitatorilor un bogat material documentar: harta bolții cerești, planșe cu aspecte din galaxia noastră, fotografii din Cosmos. El este înzestrat cu două telescoape care permit „cititorilor în stele" să-și apropie imaginea Lunii și a diferitelor constelații.

Bieții fazani, bietele căprioare...

Numai cînd auzea cuvîntul fazan sau căprioară, lui Andras Octavian, contabil-șef la Întreprinderea agricolă de stat Livezile (județul Timiș) îi lăsa gura apă.

— Ei, ce mai fripturică aș face eu! — își zicea contabilul-șef.

De la un timp încoace, contabilul-șef parcă nici somn nu mai avea, tot socotind în fel și chip cum să facă și să dreagă să-și ostoiască pofta de-o friguruie. Dar iată că norocul i-a surîs exact cînd se aștepta mai puțin. Aflînd cum că de aceeași poftă sînt molipsiți și doi inspectori de la Trustul județean I.A.S., contabilul-șef n-a mai stat pe gînduri și a organizat o partidă de vînătoare după toate regulile... braconajului, întrucît nici unul din cei trei vînători nu avea autorizație. Dar de unde să știe acest lucru cele două biete căprioare și bieții fazani care le-au căzut victime? Bine că au aflat și știu acum cei în măsură să ia... măsuri pentru a curma asemenea pofte. Chiar dacă e vorba — sau cu atît mai mult — de inspectori sau contabil-șef.

Care felicitare...

Pînă în momentul tamponării autoturismului 1-VN-4113 cu un altul care venea din sens opus lucrurile erau limpezi. Adică: Epure Valeriu din Focșani intrase în posesia permisului de conducere auto, iar Vasile Dragu, mecanic la școala de șoferi amatori, l-a felicitat din toată inima. Epure s-a bucurat că e felicitat, dar nu pe... uscat. Din acest moment, cînd cei doi s-au dus să „cinstească" evenimentul, lucrurile au început să ia o întorsătură... tulbure, care a culminat cu tamponarea. Așa se face că la întrebarea ofițerului de miliție „Cine se afla la volan în timpul tamponării?", Epure zicea că Dragu, Dragu se jura că Epure era. Disputa continuă. Acum se așteaptă probele de laborator, care vor limpezi lucrurile. Exact din punctul de unde vinul începuse să le tulbure.

Nu se învățase minte

Cu vreo cinci ani în urmă, Maria Stilpeanu din Scutelnici, județul Buzău, fusese condamnată pentru întreruperea ilegală a cursului normal al sarcinii unei femei. În timpul procesului de atunci, implorînd circumstanțe atenuante, Maria Stilpeanu spunea, cu lacrimi în ochi:

— Vă asigur, onorată instanță, că este prima și ultima oară în viața mea că am făcut ce-am făcut, dar n-o să mai fac cît oi trăi, și pățania de-acuma o să-mi fie învățătură de minte...

Dar nu s-a învățat minte. Zilele trecute, lucrători de miliție au surprins-o în aceeași culpă: întreruperea cursului normal al sarcinii unei femei din comuna Pogoanele. Împotriva inculpatei s-a început urmărirea penală. Poate acum o să se învețe — în sfîrșit — minte.

Le-a stat ceasul...

Deși aveau meserii frumoase — unul era sudor și celălalt cizmar — cei doi tizi și prieteni la cataramă (Gheorghe Ropotă și Gheorghe Fotache), întîlnind într-o seară trei elevi de la un liceu industrial din Vaslui, i-au luat prin surprindere și au început să-i buzunărească. Mare le-a fost însă mirarea cînd n-au găsit asupra lor decît 50 de lei. De, erau elevi, nu „lefegii" ca ei! În lipsă de bani mai mulți, le-au luat ceasurile de la mînă. Unul dintre elevi s-a dus la primul telefon și a anunțat miliția. Cei doi Gheorghe și-au luat tălpășița și nu s-au mai oprit decît la un bufet într-un sat, unde au început să se cinstească. Dar tocmai cînd își potriveau ceasurile, hop! că apare miliția. Unul din cei doi Gheorghe nu s-a putut abține să nu recunoască: „Măi, da' ce repede ne-a luat urma. Îți stă ceasul, nu alta!".

Rubrică realizată de **Petre POPA** cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Încheierea lucrărilor Comisiei mixte româno-suedeze pentru comerț

La București s-au încheiat, vineri, lucrările Comisiei mixte româno-suedeze pentru comerț.

Cu acest prilej a fost semnat protocolul comercial pe anul 1977, care se adaugă celorlalte două documente privind cooperarea economică, industrială și tehnico-științifică, încheiate zilele trecute. Comisia a stabilit cadrul adecvat extinderii și diversificării conlucrării economice bilaterale în diferite sectoare de activitate, precum și a schimburilor reciproce de mărfuri.

(Agerpres)

Consfătuire consacrată problemelor creșterii productivității muncii

În zilele de 10 și 11 februarie s-a desfășurat în Capitală, sub egida Comisiei centrale de coordonare la nivelul economiei naționale a acțiunii de creștere suplimentară a productivității muncii, o consfătuire cu reprezentanții colectivelor întreprinderilor model, selectate dintre cele mai reprezentative unități din toate ramurile și organizate în mod exemplar pentru a obține o înaltă productivitate a muncii.

La lucrările consfătuirii au participat tovarășii Paul Niculescu, viceprim-ministru al guvernului, Gheorghe Pană, președintele Consiliului Central al U.G.S.R., ministrul muncii, Mihai Marinescu, viceprim-ministru al guvernului, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Ilie Cișu, adjunct al ministrului muncii, Stelian Grindeanu, vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale, Ștefan Kiss, secretar de stat la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale, Jean Beiu, prorector al Academiei „Ștefan Gheorghiu". Au participat, de asemenea, directorii cabinetelor județene de organizare științifică a producției și a muncii, cadre didactice din învățămîntul superior tehnic și economic, factori de răspundere din ministere și alte instituții centrale.

Referatele prezentate în cadrul consfătuirii, dezbaterile care au avut loc au subliniat însemnătatea organizării întreprinderilor model, evidențiind rolul acestora ca unități-pilot pentru promovarea susținută a progresului tehnic, a metodelor moderne de organizare a producției și a muncii, precum și necesitatea generalizării în toate întreprinderile industriale și de construcții a experienței pozitive acumulate de acestea în privința creșterii susținute a productivității muncii. Participanții au făcut vizite de documentare la Întreprinderea de confecții și tricotaje și întreprinderea „Electroaparataj" din București, unde au luat cunoștință de experiența și rezultatele acestor unități în realizarea și depășirea sarcinilor de creștere a productivității muncii. (C. Dan).

Prezentarea de condoleanțe la Ambasada Iordaniei

În legătură cu încetarea tragică din viață a reginei Alia a Regatului Hașemit al Iordaniei, la Ambasada acestei țări din București a avut loc, vineri dimineața, prezentarea de condoleanțe.

Au luat parte tovarășii Emil Bobu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Gheorghe Oprea, viceprim-ministru al guvernului, Suzana Gădea, ministrul educației și învățămîntului, Nicolae Nicolaescu, ministrul sănătății, Cornel Pacoste, adjunct al ministrului afacerilor externe.

În numele tovarășului Nicolae Ceaușescu și al tovarășei Elena Ceaușescu, al guvernului român, cei prezenți au exprimat ambasadorului Iordaniei, Hani Khasawneh, sentimentele de adîncă compasiune pentru pierderea grea suferită de Maiestatea Sa regele Hussein Ibn Talal al Iordaniei și de familia regală.

Ambasadorul a mulțumit pentru condoleanțele transmise și a reînnoit sentimentele de prietenie pe care suveranul hașemit, poporul iordanian le nutresc față de președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, față de poporul român.

Asistența a semnat, totodată, în cartea de condoleanțe.

(Agerpres)

LA SATU MARE

Simpozion pe tema funcției educative a dreptului

La Satu Mare s-a desfășurat, sub egida Asociației juriștilor din România, a Academiei „Ștefan Gheorghiu" și a Consiliului județean al F.U.S., simpozionul cu tema „Funcția educativă a dreptului în etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Propaganda juridică și rolul ei în formarea conștiinței juridice a maselor de cetățeni". Au luat parte președinți de tribunale și procurori-șefi, jurisconsulți, juriști de la Arbitrajul de stat, lucrători ai Ministerului de Interne din majoritatea județelor, precum și factori educaționali din instituții și așezăminte de cultură, din organizațiile de masă și obștești din Satu Mare. La lucrările simpozionului au participat tovarășii Ioan Foriș, prim-secretar al Comitetului județean Satu Mare al P.C.R., Constantin Stătescu, ministrul justiției, cadre din conducerea Tribunalului Suprem și Procuraturii Generale. Au fost prezentate 18 comunicări — întocmite de cadre din justiție și procuratură care au absolvit cursuri de perfecționare a pregătirii profesionale la Academia „Ștefan Gheorghiu" și școlile interjudețene de partid; în urma discuțiilor și concluziilor s-au cristalizat învățăminte practice vizînd creșterea rolului dreptului în formarea conștiinței juridice a maselor. În acest context, între 10 februarie și 10 martie în toate localitățile, întreprinderile, instituțiile și școlile din județ se desfășoară cicluri de manifestări în cadrul „Lunii educației juridice". (Octav Grumeza).

A apărut

„REVISTA ECONOMICĂ" nr. 6 / 1977

Din sumar: „Bilanț 1976. Împliniri remarcabile în dezvoltarea economico-socială a României". „Piloni ai creșterii eficienței. Valorificarea potențialului creativității tehnice". „«R.E.» pe fluxul inovație-materializare. Mari posibilități de atragere a resurselor energetice secundare în circuitul economic". „Experiențe în actualitate. Consiliul intercooperatist, cadru organizatoric propice dezvoltării agriculturii". „Creșterea vitezei de rotație a fondurilor circulante". „O imensă sursă de economii. Optimizarea soluțiilor tehnologice". „În sprijinul celor care studiază în învățămîntul politico-ideologic de partid. Temeiuri ale dezvoltării prezente și de perspectivă a României". „În ajutorul candidaților la examenul de admitere în învățămîntul economic superior. Fondurile întreprinderii socialiste. Gestiunea economică și trăsăturile ei caracteristice". „Centenarul Independenței. Mobilizarea întregii țări într-un război drept, popular și național (I)". „Dinamica prețurilor internaționale în 1976—1977".

Excelenței Sale
Domnului BASAPPA DANAPPA JATTI
Președintele interimar al Republicii India

Am aflat cu profundă întristare vestea încetării din viață a președintelui Republicii India, Fakhruddin Ali Ahmed.

Împărtășind durerea provocată de această grea pierdere, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al guvernului român și al meu personal, vă adresez dumneavoastră și întregului popor indian cele mai sincere condoleanțe, iar familiei îndoliate întreaga noastră compasiune.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Mulțumesc Excelenței Voastre pentru caldele urări adresate poporului neozeelandez cu ocazia sărbătoririi Zilei Noii Zeelande. La rîndul nostru, privim cu interes dezvoltarea relațiilor prietenești existente între cele două țări ale noastre.

Vă mulțumesc pentru bunele urări personale.

DENIS BLUNDELL
Guvernator general

Excelenței Sale NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Poporul tailandez, precum și eu personal, exprimăm Excelenței Voastre cele mai sincere mulțumiri pentru călduросul mesaj adresat cu ocazia aniversării Zilei naționale și a zilei mele de naștere.

La rîndul nostru, dorim să vă transmitem aceleași bune urări.

BHUMIBOL
Regele Tailandei

Cronica zilei

Vineri s-a semnat la București Protocolul adițional privind colaborarea între Radioteleviziunea română și Radioteleviziunea națională elenă. Documentul precizează aspecte ale colaborării între cele două organisme de radio și televiziune pe anii 1977—1978.

Protocolul a fost semnat de Vasile Mușat, director general al Radioteleviziunii române, și Ianis Lampsas, director general al Radioteleviziunii naționale elene.

A fost prezent Dimitri Papadakis, ambasadorul Greciei la București.

În Editura politică a apărut revista „PROBLEME ALE PĂCII ȘI SOCIALISMULUI" nr. 11/1976

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 13, 14 și 15. În țară: Vreme relativ caldă. Cerul va fi variabil, mai mult noros în Muntenia, Oltenia, Banat, Crișana, Transilvania, Maramureș și nordul Moldovei, unde vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de ploaie. Izolat, cantitățile de apă ar putea depăși 10—15 litri pe metru pătrat în 24 de ore. În celelalte regiuni, precipitațiile vor fi izolate. Vînt moderat, cu unele intensificări, pînă la 40 km pe oră, predominînd din sectorul vestic. Temperatura va înregistra o ușoară scădere. Minimele vor fi cuprinse între minus 6 și plus 4 grade, iar maximele între zero și 8 grade. Ceață dimineața și seara. **În București:** Vreme relativ caldă. Cerul va fi schimbător, favorabil ploii slabe. Vînt moderat. Temperatura ușor variabilă. Ceață, dimineața și seara.

LOTO

Numerele extrase la tragerea din 11 februarie 1977

Extragerea I: 26 14 12 6 47 11 17 21 71

Extragerea a II-a: 85 10 37 84 64 52 72 59 39.

FOND GENERAL DE CÎȘTIGURI: 1 041 740 lei, din care 112 657 lei report.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

IERI, LA GÎRBOVI-ILFOV

A fost constituit consiliul comunal pentru educație fizică și sport

La Gîrbovi, comună ilfoveană situată în inima Bărăganului, vestită pentru hărnicia locuitorilor ei (cooperativa agricolă de aici a fost de două ori decorată cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste), sportul de masă se bucură de largă audiență mai ales în rîndul celor peste 1 200 de tineri — elevi, mecanizatori și cooperatori. Aceasta nu numai pentru că oamenii harnici de aici au știut dintotdeauna să-și petreacă timpul liber cu folos, ci și pentru că, odată cu creșterea puterii lor economice, a nivelului lor de trai, și-au creat și o frumoasă bază materială obștească. În cazul sportului, aceasta înseamnă mai multe terenuri pentru fotbal și oină, volei, handbal, tenis, două popicării, pistă pentru atletism etc. „Duminicile cultural-sportive", cele cinci competiții școlare cu caracter permanent, cicloturismul și acțiunile turistice atrag pe vreme prielnică sute și sute de tineri pasionați ai sportului. Ni se pare firesc, așadar, faptul că tocmai aici, la Gîrbovi s-a constituit ieri primul consiliu comunal pentru educație fizică și sport din județul Ilfov, organism obștesc menit să asigure conducerea unitară și amplificarea mișcării sportive din mediul rural — așa cum prevede Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980, aprobat de conducerea partidului. La fel de firesc și semnificativ e și faptul că în fruntea consiliului ca președinte al acestuia, alături de ceilalți 14 membri ai săi — cadre didactice, reprezentanți ai organizațiilor U.T.C., sindicale și pionierești etc. — a fost desemnat gospodarul și omul de frunte al satului, Eroul Muncii Socialiste Marcel Dobra, președintele cooperativei agricole de producție din localitate.

B. ALEXANDRU

În program, la sfîrșit de săptămînă

Finalele „Săniuței de argint"

La Băile Harghita se vor desfășura astăzi și mîine finalele celei de-a IX-a ediții a competiției sportive de masă pentru elevi (14—19 ani) „Săniuța de argint". La întrecerile finale vor fi prezente echipajele campioane ale județelor, calificate în urma unor concursuri la care au participat zeci de mii de elevi și eleve din întreaga țară.

Campionatele de atletism în sală

În sala „23 August" din Capitală se vor desfășura astăzi și mîine campionatele naționale de atletism pe teren acoperit rezervate seniorilor.

La startul întrecerilor vor fi prezenți, printre alții, atleții noștri fruntași Carol Corbu, Veronica Buia, Cornelia Popa, Toma Petrescu, Claudiu Șușelescu, Erwin Sebestien și Bedros Bedrosian.

Iată programul celor două zile de concurs: simbătă (de la ora 16): săritura cu prăjina, triplusalt, 60 m garduri (feminin), 60 m plat (masculin), săritura în înălțime (masculin), săritura în lungime (feminin) și aruncarea greutății (feminin); duminică (de la ora 9,30): 60 m garduri (masculin), 60 m plat (feminin), săritura în înălțime (feminin), săritura în lungime (masculin) și aruncarea greutății (masculin).

PESTE O SĂPTĂMÎNĂ — LA SINAIA

Campionatele europene de bob

● La starturi, peste 40 de echipaje din zece țări ● Vor concura cei mai mulți dintre laureații recentelor campionate mondiale ● Mîine se vor definitiva formațiile României

Peste numai o săptămînă — și la scurt timp după campionatele mondiale de la Saint Moritz (Elveția) — cei mai buni boberi din Europa vor fi oaspeții țării noastre cu ocazia campionatelor europene programate la Sinaia, în decorul minunat al Bucegilor. Datele competiției sînt, desigur, cunoscute amatorilor de sport: 19—20 februarie (pentru echipajele de bob — două persoane) și 26—27 februarie (pentru echipajele de bob — 4). Marele eveniment sportiv suscită un justificat interes pe mai multe planuri: prin ineditul său (este pentru prima dată cînd România organizează campionatele europene de bob), prin valoarea deosebită a concurenților (în rîndul cărora se vor afla, după toate probabilitățile, cinci din cei șase piloți medaliați la recentele campionate mondiale și alți fruntași ai marilor competiții de bob), prin posibilitățile de comparare a valorii boberilor români, printre care numeroși tineri, într-o asemenea companie de ridicat nivel tehnic.

Primii dintre concurenții oaspeți (la start și-au anunțat participarea peste 40 de echipaje din 10 țări, inclusiv România) se află de pe acum la Sinaia. Pe lista echipajelor participante, în ordinea valorii din acest sezon, se înscriu cele din R. D. Germană, R. F. Germania, Elveția, Austria, Italia, Cehoslovacia, Spania, Belgia, Franța.

Formațiilor acestor țări li se vor adăuga, firește, atît la bob — 2 cît și la bob — 4, sportivii noștri, care se află în pregătire de mai mult timp sub supravegherea antrenorilor Ion Panțuru (pentru piloți) și Dumitru Focșăneanu (pentru împingători). Într-o convorbire telefonică, antrenorul federal prof. Ion Matei ne spunea că pista de concurs (1 500 m, cu 13 viraje, dintre care cele mai spectaculoase prin dificultate sînt nr. 8, 11 și 13) se prezintă în condiții bune, în special la orele dimineții, cînd au loc antrenamente. Din păcate, ieri — cînd, odată cu terminarea montării stațiilor de cronometraj electronic, urmau să fie făcute primele coboriri cronometrate — pista a fost închisă din cauza vremii nefavorabile: dimineața ploaie, apoi cald, soare.

În privința definitivării echipajelor românești, azi și mîine vor fi testate formulele preconizate, bineînțeles în cazul cînd pista va deveni practicabilă. Țara noastră va concura la bob — 2 cu trei echipaje, iar la bob — 4 cu două. Ni s-a comunicat ca sigură prezența la ambele întreceri, pe posturile de piloți, a lui Dragoș Panaitescu și M. Secui, pentru celălalt post de pilot (la bob — 2) candidind Pascu, Bunea, Chițu și Burbea. Între împingători se află Gh. Lixandru, P. Neagu, M. Mitrofan, M. Nicolau etc.

Antrenorul federal aprecia că toți membrii lotului sînt în formă bună, nutrind speranța într-o comportare pe măsura reputației internaționale a boberilor români.

I. DUMITRIU

În cîteva rînduri

● În turneul pe care-l întreprinde în R. F. Germania, selecționata divizionară masculină de baschet a României a jucat cu formația T.S.V. Ansbach. Baschetbaliștii români au obținut victoria cu scorul de 104—84 (55—36).

● În cadrul turneului final al „Cupei campionilor europeni" la baschet masculin a fost înregistrată o surpriză: jucînd pe teren propriu, echipa belgiană Racing Malines a reușit să învingă cu scorul de 65—64 (37—35) redutabila formație italiană Mobilgirgi Varese, deținătoarea trofeului.

● În sferturile de finală ale turneului de tenis de la Ciudad de Mexico, Ilie Năstase l-a învins cu 6—4, 6—4 pe Cliff Drysdale.

● După cinci runde în turneul internațional de șah „Costa del sol" de la Malaga, pe primul loc în clasament se află marele maestru român Florin Gheorghiu, cu 3,5 puncte, urmat de Medina, Byrne, Christiansen, Garcia și Piasetsky cu cîte 3 puncte, Bellon, Ciociltea, Tatai, Robatsch și Castro — 2,5 puncte. Pavlov — 2 puncte, Ruiz și Hernandez un punct.

În runda a cincea Florin Gheorghiu l-a învins în 22 de mutări pe maestrul spaniol Manuel Ruiz, iar Pavlov a pierdut la Castro. A fost consemnată remiza în partida Christiansen — Ciociltea. Partida întreruptă dintre Pavlov și Christiansen s-a încheiat remiză la mutarea 56-a.

● Echipa poloneză de fotbal Gornik Zabrze și-a continuat turneul în țara noastră jucînd ieri în Capitală cu formația Steaua, pe care a întrecut-o cu scorul de 3—2.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

„LE MONDE":

Cum poate fi oprită „ofensiva deșerturilor"

Pe marginea unui seminar organizat la Londra în pregătirea unei conferințe a O.N.U. care va dezbate problema adoptării unor măsuri urgente de combatere a degradării terenurilor agricole — fenomen de proporții alarmante care afectează regiuni întinse ale globului — ziarul „Le Monde" publică un articol, din care reproducem cele ce urmează.

Terra numără în total 150 de milioane de kmp de uscat. Din această suprafață, 50 de milioane de kmp sînt cultivabile, dar numai 13—14 milioane cultivate efectiv. În ultimele cîteva decenii, din vina omului, o suprafață însumînd 10 milioane de kmp a devenit mai mult sau mai puțin aridă, în condițiile în care, datorită creșterii demografice, nevoile de hrană ale oamenirii sporesc în fiecare an cu 2 la sută, mai accentuat în țările în curs de dezvoltare. Or, zonele semiaride transformate în adevărate deșerturi se află tocmai în aceste țări subdezvoltate. Pe de altă parte, țările industrializate nu pot să-și sporească la nesfîrșit suprafețele cultivate.

Iată de ce se impun măsuri urgente care să frîneze procesul de „deșertificare" a terenurilor agricole. Să luăm cazul unei regiuni situate la marginea unui deșert, cu precipitații foarte sărace — 100—400 mm pe an — variabile de la un an la altul și concentrate pe parcursul a numai două sau trei luni, în zona respectivă neexistînd, totodată, condițiile unei irigări corespunzătoare. Toți acești factori „creează" un sistem ecologic deosebit de fragil: soluri neconsistente, golașe și expuse mai multe luni din an puternicii eroziuni eoliene sau a apei.

Desigur că în aceste regiuni semiaride poate fi practicată creșterea vitelor sau chiar agricultura, turmele trebuie să aibă însă la dispoziție terenuri de pășcut suficient de vaste pentru ca vegetația să aibă timp să se refacă. Pămîntul nu poate fi însă cultivat decît pe perioade scurte, alternînd cu perioade lungi de „odihnă". În acest sens, prof. Mohammed Kassas, de la Universitatea din Cairo, a citat, la seminarul de la Londra, cazul Sudanului, unde deșertul a avansat către sud cu aproximativ 120 de km în ultimii 50—60 de ani tocmai pentru că alternanțele folosite altădată în cultivarea solurilor nu au mai putut fi respectate. Pînă la sfîrșitul secolului XIX, țăranul sudanez se integra într-un ciclu etalat pe o perioadă de 30 de ani: fiecare lot de pămînt, după arderea ierburilor și a micilor arbori — mai ales salcîmi — era cultivat consecutiv timp de 4—6 ani. Pe urmă, era lăsat timp de 10 ani în părăsire, după care țăranii exploatau 6—8 ani gumia arabică produsă de salcîmul „Acacia Senegal". În continuare, terenul era lăsat în pîrloagă mai mulți ani, apărat de animale prin bariere de vegetație spinoasă. De abia după aceea țăranul își reîncepea cultivarea pămîntului, în prealabil arzînd ceea ce rămînea din plante. Bineînțeles că în paralel alte parcele produceau sorgul necesar alimentației. De cîteva decenii însă, populația devenind mai numeroasă, n-a mai putut să continue aceste practici tradiționale: durata de „odihnă" a pămînturilor fiind redusă, țăranul a avut tendința de a-și extinde loturile de pămînt — care au devenit din ce în ce mai neproductive. Astfel, regiunea cu precipitații medii anuale de 250—400 mm s-a transformat treptat într-o regiune sterilă.

Neajunsurile sînt tot atît de mari și în cazul populațiilor pastorale. Vitele, al căror număr a crescut, devorează iarba, frunzele, crengile copacilor, fără a lăsa timpul necesar producerii semințelor indispensabile reînnoirii vegetației. Pe terenurile respective deșertul înaintează. Desigur, la înrăutățirea unor astfel de stări de lucruri contribuie și secetele grave și îndelungate, cum a fost cea din Sahel — favorizînd extinderea deșertului în regiunile semiaride învecinate. Astfel, deșertul Atacama (America de Sud) a „profitat" de seceta anilor '40 pentru a înainta cu 1,5—3 km an, pe o lățime de 80—160 de km. Dar — așa cum a subliniat dr. Baumer, consilier al Programului Națiunilor Unite pentru mediul înconjurător — seceta catastrofală din Sahel este, în fond, un fenomen „normal și natural" într-o regiune de la limita deșertului, caracterizată printr-o deosebită fluctuație anuală a precipitațiilor (oricum puțin abundente). De vreme ce, pînă la urmă, omul este principalul răspunzător de degradarea terenurilor, ar trebui să fie posibilă stoparea acestui fenomen. Pentru aceasta este însă necesar să se îndeplinească un șir de condiții. Regiunile semiaride să nu fie exploatate excesiv. Să fie folosite tehnologiile cele mai adecvate mediului, mai recomandabile fiind cele inspirate din practicile tradiționale ale regiunii respective sau ale altor regiuni cu condiții naturale asemănătoare. Tehnologiile complicate și costisitoare puse la punct de țările industrializate nu sînt neapărat și cele mai bune, printre altele și pentru că statele subdezvoltate nu pot să le adopte din lipsă de bani și personal calificat. Să se folosească judicios resursele de apă, să nu se treacă fără temeinice studii prealabile la captarea pînzelor de apă freatică, de neînlocuit. Să se profite de anii „generoși" ca să se facă stocuri de apă și alimente, în așteptarea anilor nefavorabili. Să se țină seama de factorii specifici regiunilor semiaride și de posibilitățile limitate existente.

În cazul cînd se va proceda în acest mod este pe deplin posibil să se oprească ofensiva deșerturilor, această acțiune de stăvilire reprezentînd o componentă importantă a eforturilor pe scară mondială pentru rezolvarea problemei alimentației, problemă esențială a vremurilor noastre — conchide articolul.

DE PRETUTINDENI

● CERCETĂRI VULCANOLOGICE. Nava sovietică de cercetări științifice „Vulkanolog" urmează să efectueze o serie de cercetări în Oceanul Pacific în zona insulelor Nampo, unde se află peste zece centre de erupții vulcanice submarine. Vasul este echipat cu aparate care vor permite specialiștilor de la bordul navei să cerceteze particularitățile fundului oceanului la orice adîncimi, precum și caracteristicile cîmpurilor magnetic, gravitațional și caloric ale vulcanilor submarini. De asemenea, cu ajutorul acestei aparaturi vor putea fi înregistrate deplasările de lavă din adîncuri și vor fi efectuate fotografieri ale anumitor zone submarine. În cursul cercetărilor va funcționa un sistem automatizat de culegere și prelucrare rapidă a informațiilor științifice cu caracter geologic, geofizic, acustic și privind navigația. Funcționarea acestui sistem se va baza pe folosirea mașinilor electronice de calcul. Vasul „Vulkanolog" își va desfășura cercetările în respectiva regiune oceanică timp de 75 de zile.

● AVANTAJUL DE A FI PATRUPED... Potrivit revistei vest-germane „Die Zeit", cantitatea medie de alimente consumată de un locuitor din țările slab dezvoltate este egală cu aceea care revine unui cîine de lux, de dimensiuni mijlocii, din țările occidentale industrializate. În R.F. Germania, de pildă, se vînd conserve pentru animale, care, afirmă specialiștii în nutriție, ar putea fi folosite și de către oameni, după o prelucrare simplă în bucătărie (deoarece conțin carne, cereale, zahăr, lapte, soia, proteine din plante); pentru hrana lunară a unui cîine se cheltuiesc în această țară 50 de mărci. În Marea Britanie, cîinii și pisicile consumă anual cel puțin 1,5 milioane de tone de diferite alimente, al căror cost, echivalat în monedă vest-germană, se ridică la 1,5 miliarde de mărci. De menționat că ajutorul anual în alimente acordat de statele industrializate „lumii a treia" se cifrează la numai 10 milioane de tone, în valoare de 2,7 miliarde de mărci.

● VOR SALVA POMPELE TURNUL DIN PISA? În primăvara acestui an vor începe la Pisa lucrări de stabilizare a celebrului turn înclinat — a anunțat Ministerul italian al Lucrărilor Publice. Proiectul a pornit de la considerentul că devierea turnului de la verticală (peste patru metri la vîrf) este cauzată de presiunea oscilantă a pînzelor de apă subterană, aflate la 60—70 de metri sub fundații. Printr-un sistem de pompe și conducte se va proceda la realizarea unei presiuni constante în subsolul mlăștinos al edificiului. De asemenea, urmează a fi înlocuite blocurile de marmură crăpate din pricina deplasării centrului de greutate al „turnului bolnav". Creșterea în ritm „normal" a oblicității (anul trecut cu 1,2 mm) va duce în mod sigur la prăbușirea turnului peste 150 de ani. Dar riscul cutremurelor — care ar putea precipita acest sfîrșit nedorit — impune de multă vreme o intervenție salvatoare.

● CONSECINȚELE „TELEVIZIONITEI" LA COPII. Nervozitate, insomnie, scăderea puterii de concentrare, dureri de ochi și de cap, agresivitate — toate acestea constituie, conform unui studiu alcătuit de „Institutul pentru educație sanitară" din Stuttgart, efectele secundare ale vizionării excesive a emisiunilor de televiziune de către copii. S-a constatat că 15 la sută din copiii între 8—13 ani din R.F.G. urmăresc integral programul de seară; fiecare al 5-lea copil își ia cina în fața micului ecran. Medicii și psihologii vest-germani consideră că traumele fizice și psihice rezultînd de pe urma incapacității copiilor de a distinge ficțiunea de realitate, drept consecință a urmăririi fără discernămînt — din vina părinților! — a programelor TV, au atins un nivel îngrijorător.

● NEDORITELE SCOICI. În Marea Britanie, în cadrul preocupărilor în domeniul energeticii, o atenție prioritară este acordată cercetărilor în vederea utilizării forței valurilor mării, care în condițiile geografice și climatice specifice arhipelagului britanic dispun de un imens potențial de energie. Conform părerilor exprimate de experți, anul 1985 va marca debutul fabricării în serie a generatoarelor destinate a converti energia valurilor în electricitate. Pînă atunci, specialiștii mai au de rezolvat un șir de aspecte pentru punerea la punct a unor dispozitive optime; un element mai deosebit căruia i se caută în prezent o soluție corespunzătoare îl reprezintă modul de înlăturare a depunerilor de... scoici pe instalațiile din largul mării, care reprezintă un serios împediment în buna funcționare a acestora.

● „RESPIRAȚIE ARTIFICIALĂ" PENTRU SENA. În această vară, pe cursul parizian al Senei urmează să fie instalat un furtun din material plastic în lungime de 3 km, pentru a face „respirație artificială" fluviului poluat și sărac în oxigen. Cu ajutorul furtunului va fi introdus aer comprimat pentru a feri Sena de „sufocare". Anul trecut, datorită scăderii debitului ca urmare a secetei, în Sena au murit zeci de mii de pești. Procedeul și-a confirmat eficacitatea, fiind folosit la salvarea faunei și florei din rîuri și în alte țări.

● PATENTUL NUMĂRUL 4 000 000. Oficiul american de patente din Washington a certificat patentul cu numărul 4 000 000 pentru un sistem de revalorificare a asfaltului. De la întemeierea Oficiului în 1790 au trecut 121 de ani (1911) pînă cînd a fost atins primul milion de patente. Cel de-al doilea milion a fost obținut pînă în anul 1935, iar cel de-al treilea pînă în 1961. Pentru a se realiza ultimul milion de patente a fost nevoie de numai 15 ani.

● MEDICAMENTE DIN VENIN DE ȘARPE. La Leningrad se desfășoară o conferință unională a specialiștilor în domeniul obținerii de preparate medicale din venin de șarpe. Printre comunicările mai importante se numără și cea privind descoperirea în veninul unui șarpe care trăiește în nisipurile din deșerturile Asiei Centrale a unui ferment care activează coagularea sîngelui. Descoperirea are o importanță deosebită pentru tratarea unor maladii ale sîngelui.

● RECONSTRUCȚIA AGREI. A început realizarea planului de reconstrucție a Agrei, străvechi centru de cultură al Indiei, care și-a cîștigat o faimă deosebită prin frumusețea monumentelor sale și, mai ales, a tapodoperei arhitecturii indiene Taj Mahal. În perioada anilor 1527—1658 Agra a fost capitala imperiului marilor moguli. Planul de reconstrucție a orașului se întinde pe o perioadă de 20 de ani și prevede transformarea lui într-un oraș modern, în care se vor îmbina într-un tot armonios trecutul, prezentul și viitorul.

Aspră condamnare a atacurilor armate împotriva unor țări africane

Declarația secretarului general al O.U.A.

ADDIS ABEBA. — În cadrul unei conferințe de presă organizate la Addis Abeba, secretarul general al O.U.A., Eteki Mboumoua, referindu-se la atacurile regimului rasist rhodesian împotriva Mozambicului, la acțiunile mercenarilor recrutați din țările occidentale împotriva Angolei și la agresiunea comisă de un grup de mercenari împotriva capitalei Beninului, a subliniat că „Africa nu trebuie să rămînă pasivă în asemenea circumstanțe". El a propus „găsirea unor modalități militare și de altă natură, capabile să ofere statelor africane, victime ale unor eventuale agresiuni, asistența de care au nevoie".

Secretarul general al O.U.A. a menționat apoi că Organizația Unității Africane va trimite, la sfîrșitul acestei luni, o delegație în Benin, pentru a evalua pagubele provocate de atacurile mercenarilor din 16 ianuarie, adăugînd că „țările africane condamnă cu fermitate asemenea atacuri". El a arătat că guvernul Beninului a cerut convocarea unei sesiuni speciale a Consiliului ministerial al O.U.A. pentru a discuta problema atacului mercenarilor asupra acestei țări. Eteki Mboumoua a declarat că, în cadrul recentei reuniuni a Comitetului pentru eliberare al O.U.A., participanții au hotărît sprijinirea largă a luptei Frontului patriotic din Rhodesia, adăugînd că această acțiune a fost necesară din cauza opoziției regimului lui Ian Smith față de transferul puterii în mîinile poporului zimbabwe.

EVOLUȚIA SITUAȚIEI POLITICE DIN SPANIA

Acțiuni ale partidului comunist în vederea legalizării sale

MADRID. — În conformitate cu prevederile decretului lege dat publicității la Madrid în legătură cu activitatea formațiunilor politice, Partidul Comunist din Spania a îndeplinit, vineri, primele formalități necesare în vederea legalizării sale — informează agențiile de presă. Reprezentanți ai partidului au înaintat autorităților actele necesare privind statutul și activitatea partidului. Prezentînd aceste documente, Ramon Tamames, membru al Comitetului Executiv al P.C.S., a declarat că ele corespund, în totalitate, dispozițiilor legii din 9 iunie 1976 privind asociațiile politice. Partidul Comunist din Spania — a spus el — este „un partid național și democratic, complet independent. Obiectivul său este de a contribui la restaurarea democrației în țară, la reconcilierea tuturor spaniolilor, la apărarea intereselor claselor muncitoare și, în general, ale tuturor celor ce sînt exploatați".

Crearea uniunii electorale socialiste

MADRID. — Partidele socialiste din Spania vor alcătui o uniune electorală socialistă, urmînd să prezinte liste unice la viitoarele alegeri generale — a anunțat, la Madrid, președintele Partidului Socialist Popular, Enrique Tierno Galvan. El a precizat că uniunea electorală va fi alcătuită din Partidul Socialist Popular, Partidul Socialist Muncitoresc Spaniol și Federația Partidelor Socialiste.

Eliberarea unor personalități răpite de elemente teroriste

MADRID. — Antonio Maria de Oriol, președintele Consiliului de Stat din Spania, și generalul Emilio Villaescusa, președintele Consiliului Suprem al justiției militare, care au fost răpiți la 11 decembrie și, respectiv, 24 ianuarie, au fost eliberați, vineri, în urma unor operațiuni ale poliției — s-a anunțat oficial la Madrid.

După cum se știe, responsabilitatea răpirilor a fost revendicată de elemente extremiste teroriste. Aceste acte au fost condamnate, la vremea respectivă, de autoritățile de la Madrid, de partidul comunist, de alte partide și de forțele politice din țară care se pronunță pentru continuarea procesului de democratizare, în curs de desfășurare în Spania.

Surse oficiale menționează că poliția a operat arestări în rîndurile autorilor răpirilor.

ROMA

„Este necesar ca în fruntea țării să se afle o conducere bazată pe unitatea tuturor forțelor democratice"

— declară secretarul general al P. C. Italian

ROMA. — Vorbind la posturile de televiziune italiene, în cadrul emisiunii „Tribuna politică", secretarul general al Partidului Comunist Italian, Enrico Berlinguer, s-a referit la situația politică actuală din Italia, relevînd că aceasta determină în mod evident necesitatea ca în fruntea țării să se afle o nouă conducere, bazată pe unitatea tuturor forțelor democratice. „După opinia noastră — a spus secretarul general al P.C.I. — nu este posibil ca din această conducere să nu facă parte un partid care reprezintă sectoare atît de vaste ale poporului italian". El a reamintit, totodată, că Partidul Democrat-Creștin „nu deține majoritatea absolută în parlament și nici chiar o majoritate bazată pe acorduri explicite cu alte partide", fapt ce face necesar ca acesta „să țină seama de forțele politice și parlamentare care permit menținerea guvernului la conducere, prin tratative cu aceste forțe".

Enrico Berlinguer a subliniat, în continuare, că P.C.I. nu poate vota în favoarea ultimelor măsuri economice adoptate de guvern, așa cum se prezintă ele, comuniștii urmînd să propună în parlament amendamente și luptînd pentru obținerea unor modificări ale proiectului guvernamental.

Se dezvoltă colaborarea economică și tehnico-științifică româno-polonă

VARȘOVIA. — Între 7 și 11 februarie 1977 s-au desfășurat la Varșovia lucrările sesiunii a XXIII-a a Comisiei româno-polone de colaborare economică și tehnico-științifică.

În cadrul sesiunii s-a examinat modul de îndeplinire a hotărîrilor adoptate la sesiunea precedentă, apreciindu-se rezultatele pozitive obținute în adîncirea colaborării și cooperării bilaterale în domeniul științei și tehnicii dintre organele și organizațiile de resort din cele două țări, îndeosebi în domeniile industriei construcțiilor de mașini, energeticii și energiei electrice, industriei chimice.

Comisia a examinat, de asemenea, stadiul de realizare a obiectivelor cuprinse în înțelegerea de lungă durată privind colaborarea și cooperarea în cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, pe perioada 1976—1980. S-a subliniat că în aplicarea înțelegerii respective, organizațiile și institutele de cercetare-proiectare au convenit programe concrete de lucru în domenii importante, cum sînt industria mașinilor-unelte, metalurgia, minele, petrolul și geologia.

Comisia a stabilit noi acțiuni de colaborare tehnico-științifică de interes reciproc, care urmează a fi realizate în anul 1977, precum și măsurile necesare pentru accelerarea îndeplinirii programelor de cooperare în cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, un accent însemnat punîndu-se pe creșterea eficienței acestor acțiuni în interesul ambelor părți.

Protocolul sesiunii a XXIII-a a comisiei a fost semnat, din partea română, de Iosif Tripsa, vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, iar din partea polonă de Roman Ney, adjunct al ministrului științei, învățămîntului superior și tehnicii.

Lucrările sesiunii au decurs într-o atmosferă prietenească, de deplină înțelegere reciprocă.

Program privind lărgirea relațiilor dintre România și R. D. Germană

în domeniile științei, învățămîntului și culturii

BERLIN. La 11 februarie 1977 a avut loc la Berlin semnarea planului de colaborare culturală și științifică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democrate Germane pe perioada 1977—1980.

Pornind de la dorința reciprocă de a dezvolta multilateral relațiile dintre cele două țări și popoare, planul prevede marcarea comună a centenarului independenței de stat a României, a celei de-a 30-a aniversări a proclamării republicii în România, precum și a celei de-a 30-a aniversări a întemeierii R.D. Germane.

De asemenea, planul prevede lărgirea relațiilor dintre cele două țări în domeniile științei, învățămîntului și culturii, organizarea reciprocă de zile ale culturii, gale de filme, schimburi de specialiști, studenți și doctoranzi, organizarea de expoziții, turnee artistice, contribuind astfel la o mai bună cunoaștere și apropiere între cele două popoare.

Planul a fost semnat din partea română de Constantin Niță, ambasadorul României în R.D.G., iar din partea R.D.G. de dr. Horst Grunert, adjunct al ministrului afacerilor externe.

BELGRAD

Reuniune consacrată sarcinilor U. C. I. în domeniul politicii economice

BELGRAD. — La Belgrad a avut loc o ședință lărgită a Comitetului Executiv al Prezidiului C.C. al U.C.I., prezidată de Stane Dolanț, secretarul Comitetului Executiv, în cursul căreia au fost analizate probleme privind traducerea în viață a politicii economice în 1977 și sarcinile Uniunii Comuniștilor în acest domeniu. S-a relevat necesitatea unor noi eforturi în vederea continuării dezvoltării social-economice dinamice și a creșterii nivelului de trai pe baze stabile, precum și a înfăptuirii consecvente a hotărîrilor celui de-al X-lea Congres al U.C.I. privind politica de stabilizare economică. S-a apreciat că soluționarea eficientă a problemelor economice reclamă o intensificare a activității în vederea înfăptuirii politicii economice trasate, cadru în care un rol esențial îl au sporirea productivității muncii, eficiența muncii, continuarea acțiunii de economii.

„Există o voință autentică de a se relua negocierile cu privire la Orientul Mijlociu"

— apreciază secretarul general al O.N.U.

După convorbirile pe care le-a avut cu conducătorii țărilor arabe la Cairo, Riad, Beirut, Damasc și Amman, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, și-a încheiat, vineri, vizita întreprinsă în Israel, unde a continuat consultările referitoare la reconvocarea Conferinței de la Geneva privind Orientul Apropiat.

În cadrul unei conferințe de presă, organizată înaintea plecării la Cairo — unde va avea noi întrevederi cu oficialitățile egiptene — Kurt Waldheim a spus că guvernul de la Tel Aviv s-a arătat gata să participe la Conferința de la Geneva, chiar înaintea alegerilor parlamentare ce vor avea loc în Israel în luna mai. El a precizat însă că Israelul continuă să se opună participării O.E.P. la conferință.

Evaluînd rezultatele consultărilor pe care le-a avut cu țările arabe interesate și cu Israelul în legătură cu reluarea lucrărilor conferinței, secretarul general a declarat că, deși părțile se pronunță pentru întrunirea conferinței, „există încă un decalaj între pozițiile Israelului și ale țărilor arabe în această problemă".

Totuși, „acum, cînd se încheie turneul meu în zonă — a spus el — pot arăta **că există o voință autentică de a se relua procesul de negocieri și o dorință sinceră de a se reconvoca cît mai curînd posibil Conferința de pace de la Geneva**". „Este imperativ, a declarat Kurt Waldheim, să se profite de climatul actual favorabil pentru a se înainta către o reglementare de pace".

„Prin bunăvoință se poate găsi un teren de înțelegere în Cipru"

Un interviu al președintelui Makarios

NICOSIA. — Președintele Republicii Cipru, arhiepiscopul Makarios, a declarat, într-un interviu acordat agenției France Presse, că nu exclude posibilitatea creării unui stat federal, în insulă, în anumite condiții. „Acceptăm ideea federației, a spus el, în sensul că fiecare comunitate va administra o suprafață de teren proporțională cu procentajul populației sale". Președintele Makarios a adăugat însă că „anumite principii și condiții prealabile, ca libertatea de deplasare, libertatea de alegere a domiciliului și dreptul la proprietate în oricare parte a insulei trebuie respectate, deoarece, în caz contrar, federația ar echivala cu o împărțire a Ciprului. De asemenea, guvernul central trebuie să dispună de puterile necesare care să asigure unitatea statului".

Referindu-se la întîlnirea pe care urmează să o aibă, sîmbătă la Nicosia, cu liderul ciprioților turci, Rauf Denktaș, arhiepiscopul Makarios a arătat că „nu este dificilă găsirea unui teren de înțelegere atunci cînd există bunăvoință".

DUBNA

Sesiunea Institutului unificat de cercetări nucleare

MOSCOVA. Între 8 și 10 februarie s-au desfășurat la Dubna lucrările sesiunii anuale a comitetului reprezentanților împuterniciți ai guvernelor statelor membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare (I.U.C.N.).

La sesiune au participat delegații din cele 11 state membre ale institutului. Cu acest prilej, a fost analizată activitatea științifică desfășurată de I.U.C.N. în anul 1976, s-a aprobat programul de cercetări științifice pe anul 1977, precum și bugetul pe anul în curs.

Lucrările sesiunii au decurs într-o atmosferă de cooperare și înțelegere reciprocă.

ÎNCETAREA DIN VIAȚĂ A PREȘEDINTELUI INDIEI, FAKHRUDDIN ALI AHMED

DELHI 11 (Agerpres). — Președintele Indiei, Fakhruddin Ali Ahmed, a încetat vineri din viață, în vîrstă de 71 de ani, în urma unei crize cardiace acute — s-a anunțat la Delhi.

Remarcabil om politic, Fakhruddin Ali Ahmed a luat parte activă la lupta de eliberare națională a poporului indian. După ce India a dobîndit independența, el a ocupat înalte funcții în conducerea țării și vreme îndelungată a făcut parte din Cabinetul de Miniștri. În anul 1974, Fakhruddin Ali Ahmed a fost ales al cincilea președinte al Republicii India.

În legătură cu moartea președintelui, în țară a fost declarat doliu. Pe edificiile guvernamentale, drapelele au fost coborîte în bernă; totodată, instituțiile guvernamentale și-au încetat vineri activitatea.

Vicepreședintele țării, Basappa Danappa Jatti, a depus vineri, în fața judecătorului suprem al Indiei, jurămîntul în calitate de președinte interimar al țării.

Solidaritate activă cu lupta poporului coreean pentru reunificarea națională

PHENIAN. — Comitetul R.P.D. Coreene pentru solidaritatea cu popoarele afro-asiatice a dat publicității o declarație pe marginea recentelor propuneri vizînd salvarea națională. În document se exprimă convingerea fermă că popoarele asiatice și africane și toate forțele progresiste, iubitoare de pace și dreptate din întreaga lume își vor îndrepta — ca întotdeauna — atenția asupra situației incordate care domnește în țară și își vor manifesta sprijinul activ și solidaritatea cu lupta patriotică a poporului coreean pentru reunificarea națională — relatează agenția A.C.T.C.

„Susținem cu tărie că starea de confruntare militară și tensiunea dintre Nord și Sud trebuie eliminate la o dată cît mai apropiată, că bazele nucleare din Coreea de Sud trebuie desființate, iar trupele S.U.A. retrase împreună cu întregul lor armament, inclusiv cel nuclear" — se subliniază în declarație.

Recoltă record

R. P. D. Coreeană a înregistrat anul trecut o recoltă de cereale de peste opt milioane tone, cifră record pentru întreaga istorie a țării — transmite agenția A.C.T.C. În comunicatul anunțînd această realizare se subliniază că producția agricolă menționată a fost obținută grație în primul rînd măsurilor adoptate de conducerea de partid și de stat în domeniile mecanizării, organizării științifice și irigării agriculturii. Creșterea rapidă a recoltei permite acumularea unor importante stocuri.

WASHINGTON

Cereri în favoarea recunoașterii R. S. Vietnam

WASHINGTON. — Reprezentanții unei coaliții de organizații pacifiste și religioase americane, numită „Apelul pentru reconciliere", au cerut, în cursul convorbirilor pe care le-au avut la Casa Albă cu Margaret Constanza, asistent al președintelui Carter, ca guvernul S.U.A. să recunoască Republica Socialistă Vietnam, să normalizeze relațiile cu această țară și să acorde asistență în vederea reconstrucției Vietnamului, transmite agenția Associated Press. Totodată, ei au cerut președintelui Carter să autorizeze pe reprezentantul S.U.A. la O.N.U. să voteze pentru primirea, fără condiții, a Vietnamului în Organizația Națiunilor Unite și să numească o delegație americană care să viziteze Vietnamul, Laosul și Kampuchia. Reprezentanții acestor organizații au solicitat, de asemenea, guvernului S.U.A. să pună capăt oricăror embargouri comerciale și asupra călătoriilor în Vietnam.

agențiile de presă transmit:

Convorbiri între delegațiile P. C. Portughez și P.C. Italian. La Roma au început convorbirile dintre o delegație a C.C. al P.C. Portughez, condusă de Alvaro Cunhal, secretar general al P.C.P., și o delegație a P.C. Italian, în frunte cu Luigi Longo, președintele P.C.I., și Enrico Berlinguer, secretar general al partidului. Întîlnirea, menționează ziarul „l'Unità", s-a desfășurat într-o atmosferă sinceră, cordială.

Întrevederi româno—braziliene. Ministrul industriei construcțiilor de mașini, Ioan Avram, a avut convorbiri la Brasilia cu ministrul planificării, Joao Paulo dos Reis Velloso, și cu ministrul relațiilor externe, Antonio Francisco Azeredo do Silveira. Au fost abordate probleme privind extinderea schimburilor comerciale și a cooperării economice româno-braziliene.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Aleksei Kosighin, l-a primit, vineri, pe Kenneth Keith, președintele Consiliului de administrație al companiei britanice „Rolls Royce". Au fost examinate probleme privind cooperarea în industrie și tehnico-științifică dintre Uniunea Sovietică și Marea Britanie — relatează agenția T.A.S.S.

„Lumea largă în culori". În sălile primăriei din Viena a fost deschisă cea de-a 14-a ediție a expoziției turistice „Lumea largă în culori", organizată de Consiliul municipal al capitalei austriece. Alături de alte 20 de țări, România este prezentă printr-un stand al Ministerului Turismului.

În sprijinul eliberării deținuților politici chilieni. Comitetul sindical internațional de solidaritate cu lupta oamenilor muncii din Chile a lansat apelul să fie desfășurată o amplă campanie în sprijinul cererii de a fi eliberați cei peste 2 500 de chilieni arestați de poliția secretă din această țară.

Președintele Republicii Sri Lanka, William Gopallawa, a suspendat Adunarea Națională pentru o perioadă de trei luni. Potrivit agențiilor de presă, primul ministru a cerut șefului statului suspendarea sesiunii parlamentare după o reuniune a conducerii partidului de guvernămînt consacrată analizării situației politice din țară.

Remaniere guvernamentală în Sudan. Președintele Gaafar El Nimeiri a anunțat vineri componența noului guvern sudanez, în cadrul căruia Al Rashid Al Taher Bakr își păstrează funcția de prim-ministru. Printre noii miniștri se află Mansour Khalid — la afacerile externe și El Sharif El Khatim — la economie și finanțe.

Acord. La Tirana au fost semnate un acord cu privire la schimburile de mărfuri și plățile dintre R.S. Albania și R.D. Germană pe perioada 1976—1980, precum și un protocol pe 1977, transmite agenția A.D.N.

Întrevederi italiano-spaniole. Regele Juan Carlos al Spaniei, aflat în vizită în Italia, a avut vineri o întrevedere cu primul ministru Giulio Andreotti. Convorbirile au fost axate pe principalele probleme europene și mediteraneene. Aceeași tematică a fost abordată și în cadrul dialogului cu președintele Leone.

În capitala Mauritaniei — Nouakchott — au început lucrările primei conferințe a Uniunii parlamentare africane (U.P.A.), la care sînt reprezentate 21 de state. Cuvîntul inaugural a fost rostit de președintele țării-gazdă, Moktar Ould Daddah, care a subliniat semnificația reuniunii.

Președinte al Consiliului Militar Administrativ Provizoriu al Etiopiei a fost numit lt. col. Mengistu Haile Mariam — informează agenția Reuter. Lt. col. Atnafu Abate îi va succede lui Mengistu Haile Mariam în funcția de prim-vicepreședinte al consiliului.

Rezultatele referendumului din Egipt. La Cairo au fost date publicității rezultatele referendumului organizat joi în Egipt asupra măsurilor de asigurare a securității interne a țării, adoptate în baza legii nr. 2 din 1977. După cum informează agenția M.E.N., marea majoritate a participanților la referendum — 99,42 la sută — s-au pronunțat în favoarea acestor măsuri.

Campanie împotriva analfabetismului. În localitatea My Tho, capitala provinciei Tien Giang, la sud de orașul Ho Și Min, a avut loc o conferință consacrată eradicării analfabetismului în provinciile din sudul țării. În mesajul adresat participanților la conferință, Ton Duc Thang, președintele R.S. Vietnam, a chemat la o largă campanie împotriva analfabetismului în provinciile din sudul țării, astfel încît această plagă moștenită să poată fi eliminată pînă la finele anului curent, informează agenția V.N.A.

O reuniune a șefilor delegațiilor celor 19 țări în curs de dezvoltare, care participă, alături de grupul celor opt state occidentale industrializate, la Conferința pentru cooperarea economică internațională — așa-numitul „dialog Nord-Sud", inaugurat în decembrie 1975 — s-a desfășurat, joi și vineri, la Paris. Este prima reuniune din cadrul dialogului organizată după aminarea sine die a conferinței ministeriale finale, care trebuia să se țină în perioada 15—17 decembrie 1976.

Bilanț tragic. Un număr de 58 de persoane au fost ucise, iar alte peste 1 000 rănite în cadrul atentatelor teroriste comise în ultimii trei ani în Anglia și Țara Galilor de către aripa provizorie a Armatei Republicane Irlandeze (I.R.A.) — a anunțat la Londra, în cadrul unei conferințe de presă, șeful Scotland Yard-ului, Robert Mark.

În preajma noului itinerar al președintelui NICOLAE CEAUȘESCU pe continentul african

SUB SEMNUL PRIETENIEI, COLABORĂRII, SOLIDARITĂȚII

SUPRAFAȚA: 1 030 700 kmp.

POPULAȚIA: 1 320 000 locuitori.

CAPITALA: Nouakchott — 130 000 locuitori.

ALTE ORAȘE: Nouadhibou (20 000), F'Derik (18 000).

ASTĂZI VĂ PREZENTĂM:

REPUBLICA ISLAMICĂ MAURITANIA

Situată în vestul Africii, acolo unde dunele Saharei își dau întîlnire cu apele Oceanului Atlantic, Republica Islamică Mauritania (Al-Jumhuriya Al-Muslimiya Al Muritaniya) se numără printre cele mai întinse țări ale continentului, suprafața sa fiind de două ori mai mare decît cea a Franței. Din această întindere însă, 60 la sută revine deșertului, regiunilor rămase străbătute de om, care ocupă întreaga zonă de la nord de paralela 17 pînă la granița cu Algeria. Aici imaginea obișnuită o constituie cîmpia nesfîrșită, dominată de podișurile de gresie și dunele de nisip mereu spulberate de vînturi puternice și fierbinți. La sud de linia Nouakchott-Nema se întinde însă o zonă diferită — Sahelul, o stepă cu tufișuri spre care se îndreaptă turmele în sezonul ploilor. Mai la sud, de-a lungul fluviului Senegal, se află o zonă de savană, cea mai fertilă regiune a Mauritaniei și singura favorabilă agriculturii, culturile mai răspîndite fiind meiul, porumbul, orezul, bumbacul; există, de asemenea, plantații de „gumă arabică" (10 la sută din producția mondială). Pe cuprinsul acestor două zone, situate la sud de paralela 17, trăiește 80 la sută din întreaga populație a Mauritaniei. Datorită condițiilor specifice, principala ocupație a locuitorilor este păstoritul. Mauritania ocupă primul loc în Africa în ce privește numărul de animale cornute pe locuitor, dispunînd de circa 2 milioane bovine, 5,5 milioane ovine și caprine — la care se adaugă 700 000 cămile.

Asprimea climatului, peregrinările în căutarea apei și a pășunilor necesare animalelor și-au pus din plin amprenta asupra caracterului poporului mauritanian, care se distinge prin dîrzenia și hotărîrea de a învinge orice dificultăți. Aceste calități au avut un cuvînt hotărîtor și în rezistența opusă de-a lungul secolelor diverșilor invadatori, pentru apărarea independenței. Mauritania fiind supusă dominației străine mult mai tîrziu decît alte teritorii africane; într-adevăr transformarea sa în colonie s-a încheiat abia în anul 1920.

În anii de după cel de-al doilea război mondial, anii unei impetuoase creșteri, pe plan mondial, a mișcării de eliberare națională, poporul mauritanian reușește să scuture jugul dominației străine. În 1958, Mauritania a fost proclamată republică autonomă în cadrul Comunității franceze, iar la 28 noiembrie 1960 a devenit independentă sub denumirea de Republica Islamică Mauritania. Ca președinte al tinerei republici a fost ales Moktar Ould Daddah, eminent conducător al luptei poporului mauritanian pentru dezvoltare de sine stătătoare. O dată semnificativă în evoluția tînărului stat a constituit-o, de asemenea, fuziunea celor patru formațiuni politice existente și crearea, la 25 februarie 1961, a **Partidului Poporului Mauritanian.**

În cei 16 ani care au trecut de la proclamarea independenței, poporul mauritanian a depus eforturi susținute pentru lichidarea grelei moșteniri a trecutului colonial. Paralel cu modernizarea agriculturii, care ocupă o poziție preponderentă în economie, se acordă o atenție deosebită creării unei industrii proprii și în primul rînd industriei extractive, în condițiile existenței în subsolul țării a unor bogate resurse de fier, cupru, fosfați, aur, titan, ghips etc. Exploatările din regiunea F'Derik-Zouerate, spre exemplu, asigură Mauritaniei locul doi în Africa, după Liberia, în producția de minereu de fier.

Cu trei ani în urmă, guvernul mauritanian a naționalizat compania „Miferma", care exploata minele din această regiune, trecînd-o sub controlul Societății naționale industriale și miniere (S.N.I.M.), extinzînd, totodată, baza acestui important sector al economiei naționale. În regiunea localității Guelb, aflată la 30 km de Zouerate, a fost creat un nou centru extractiv. La Nouadhibou, capătul liniei ferate care leagă zona F'Derik — Zouerate-Guelb, a intrat recent în funcțiune un complex siderurgic cu o capacitate de prelucrare de 1,7 milioane tone. **„La trei ani de la naționalizarea companiei «Miferma»** — declara președintele Moktar Ould Daddah — **Mauritania deține controlul deplin asupra sectoarelor esențiale ale economiei naționale. Problema fundamentală cu care sîntem confruntați ne determină să căutăm soluții adecvate dificultăților legate de subdezvoltare și de condițiile specifice țării noastre".**

Cel de-al treilea plan cincinal 1976—1980 prevede în acest sens investiții în valoare de 33,2 miliarde ouguiya (un ouguiya este egal cu 0,10 franci francezi) și realizarea unor importante obiective în domeniul industriei, agriculturii, transporturilor, învățămîntului etc. Printre acestea pot fi citate: o nouă unitate siderurgică și o rafinărie la Nouadhibou, dezvoltarea centrului cuprifer de la Akjoujt, fabrici de conserve, instalații frigorifice, abatoare, continuarea construcției marelui drum vest-est (Nouakchott-Nema) în lungime de 1 100 km ș.a. În ce privește agricultura, cea mai mare parte a proiectelor au în vedere punerea în valoare a văii fluviului Senegal și dezvoltarea localităților cu scopul de a încuraja sedentarizarea populației nomade. De altfel, Mauritania și-a construit o nouă capitală care, față de cei 600 de locuitori în momentul proclamării independenței, numără azi circa 130 000.

Poporul român a urmărit și urmărește cu deosebit interes și vie simpatie eforturile poporului mauritanian pentru făurirea unei vieți noi și prospere. În spiritul relațiilor de solidaritate pe care țara noastră le promovează cu tinerele state ce au pornit pe calea dezvoltării independente, între România și Mauritania, între P.C.R. și Partidul Poporului Mauritanian s-au stabilit legături de prietenie și colaborare care se extind an de an. **La această evoluție pozitivă o contribuție deosebită a adus-o întîlnirea de la București, din anul 1974, dintre președinții NICOLAE CEAUȘESCU și MOKTAR OULD DADDAH, Declarația solemnă comună,** Acordul de cooperare economică și tehnică semnate cu acel prilej constituind o bază trainică în vederea adîncirii relațiilor bilaterale pe toate planurile.

Fără îndoială, vizita oficială pe care președintele Nicolae Ceaușescu o va face, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în Republica Islamica Mauritania va contribui la adîncirea pe mai departe a conlucrării prietenești dintre poporul român și poporul mauritanian, spre binele reciproc și în folosul cauzei generale a înțelegerii și libertății popoarelor.

Nicolae N. LUPU

Experiențe complexe la bordul stației orbitale „Saliut-5"

MOSCOVA. — Cea de-a treia zi de lucru a cosmonauților sovietici Viktor Gorbatko și Iuri Glazkov la bordul stației științifice orbitale „Saliut-5" a început vineri la ora opt dimineața (ora Moscovei), fiind continuate operațiunile de deconservare a stației, verificare a aparaturii de bord și instrumentelor științifice, precum și de reglare a diferitelor agregate ale stației.

La finele zilei precedente, respectiv joi, echipajul stației a efectuat un experiment medical pentru determinarea pragului de sensibilitate al aparatului vestibular la factorii excitanți de natură electrică în condițiile imponderabilității. Rezultatele respectivelor măsurători urmează să fie folosite pentru perfecționarea metodelor de selecționare și pregătire a cosmonauților. A fost, de asemenea, efectuat un antrenament în condițiile diverselor solicitări fizice și a fost măsurată masa corpului celor doi cosmonauți. De asemenea, a fost începută seria de experimente biologice prevăzute în program.

Conform datelor telemetrice și rapoartelor cosmonauților, starea sănătății acestora este bună, iar programul de activități pe orbita circumterestră este îndeplinit cu succes.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex: 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360